

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) Nr. 907/2014**(2014. gada 11. marts),****ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz maksājumu aģentūrām un citām iestādēm, finanšu pārvaldību, grāmatojumu noskaidrošanu, nodrošinājumu un euro izmantošanu**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un ar ko atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 8. panta 1. punktu, 40. pantu, 46. panta 1. punktu, 46. panta 2. punktu, 46. panta 3. punktu, 46. panta 4. punktu, 53. panta 3. punktu, 57. panta 1. punktu, 66. panta 3. punktu, 79. panta 2. punktu, 106. panta 5. un 6. punktu un 120. pantu,

tā kā:

- (1) Regulā (ES) Nr. 1306/2013 ir izklāstīti galvenie noteikumi, kas cita starpā attiecas uz maksājumu aģentūru un koordinācijas struktūras akreditāciju, maksājumu aģentūru pienākumiem attiecībā uz valsts intervenci, finanšu pārvaldību un grāmatojumu noskaidrošanas procedūram, nodrošinājumu un euro izmantošanu. Lai nodrošinātu jaunā tiesiskā regulējuma netraucētu darbību, ir jāpieņem daži noteikumi, lai attiecīgajās jomās papildinātu noteikumus, kas paredzēti ar Regulu (ES) Nr. 1306/2013. Ar jaunajiem noteikumiem būtu jāaizstāj esošās Komisijas Regulas (EK) Nr. 883/2006 ⁽²⁾, (EK) Nr. 884/2006 ⁽³⁾, (EK) Nr. 885/2006 ⁽⁴⁾, (EK) Nr. 1913/2006 ⁽⁵⁾, (ES) Nr. 1106/2010 ⁽⁶⁾ un Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2012 ⁽⁷⁾, kuru pamatā ir Padomes regulas, kas jau aizstātas ar Regulu (ES) Nr. 1306/2013. Skaidrības un juridiskas noteiktības labad būtu jāatceļ Regulas (EK) Nr. 883/2006, (EK) Nr. 884/2006, (EK) Nr. 885/2006, (EK) Nr. 1913/2006, (ES) Nr. 1106/2010 un Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2012.
- (2) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. pantu dalībvalstīm būtu jāakreditē maksājumu aģentūras tikai tad, ja tās atbilst obligātajiem kritērijiem, kas noteikti Savienības līmenī. Šiem kritērijiem būtu jāaptver četras pamatjomas: iekšējā organizācija, kontroles pasākumi, informācija un saziņa un uzraudzība. Dalībvalstīm būtu jābūt iespējai noteikt papildu akreditācijas kritērijus, lai ņemtu vērā visas maksājumu aģentūrai raksturīgās iezīmes. Turklāt būtu jānosaka sīki izstrādāti noteikumi attiecībā uz koordinējošās struktūras akreditācijas kritērijiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 4. punktā.
- (3) Valsts intervences pasākumus var finansēt tikai tad, ja attiecīgās izmaksas radušās maksājumu aģentūrām, ko dalībvalstis izraudzījušās par tādām, kurām uzticēts veikt noteiktus pienākumus attiecībā uz valsts intervenci. Tomēr tādu uzdevumu veikšanu, kas saistīti jo īpaši ar intervences pasākumu administrēšanu un kontroli, izņemot atbalsta izmaksāšanu, var deleģēt saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 1. punkta otro daļu. Šiem uzdevumiem būtu jābūt paveicamiem arī ar vairāku maksājumu aģentūru starpniecību. Turklāt būtu jāparedz

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 883/2006, ar ko nosaka piemērošanas kārtību Padomes Regulai (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz maksājumu aģentūru uzskaiti, izdevumu un ieņēmumu deklarācijām un izdevumu atmaksājumu nosacījumiem saistībā ar ELGF un ELFLA (OV L 171, 23.6.2006., 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 884/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz intervences krājumu glabāšanas pasākumu finansēšanu, ko veic Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonds (ELGF), un intervences krājumu glabāšanas darbību iegrāmatošanu, ko īsteno dalībvalstu maksājumu aģentūras (OV L 171, 23.6.2006., 35. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 885/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz maksājumu aģentūru un citu struktūru akreditāciju un ELGF un ELFLA grāmatojumu noskaidrošanu (OV L 171, 23.6.2006., 90. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1913/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus euro agromonetārā režīma piemērošanai lauksaimniecībā un groza vairākas regulas (OV L 365, 21.12.2006., 52. lpp.).

⁽⁶⁾ Komisijas 2010. gada 30. novembra Regula (ES) Nr. 1106/2010, ar ko izveido to pasākumu sarakstu, kuri turpmāk vairs nav jāpiemēro saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 485/2008 par dalībvalstu veiktām Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda finansēšanas sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm (OV L 315, 1.12.2010., 16. lpp.).

⁽⁷⁾ Komisijas 2012. gada 28. marta Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2012, ar ko nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus garantijas ķīlu sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem (OV L 92, 30.3.2012., 4. lpp.).

iespēja atsevišķu intervences krājumu glabāšanas pasākumu vadību uzticēt trešām publiskām vai privātām struktūrām maksājumu aģentūras pārraudzībā. Attiecīgi ir jāprecizē maksājumu aģentūru vispārējā kompetence šajā jomā, jāprecizē to pienākumi un jānosaka, ar kādiem nosacījumiem un noteikumiem trešām publiskām vai privātām struktūrām var nodot atsevišķu intervences krājumu glabāšanas pasākumu vadību. Šādā gadījumā būtu jāparedz, ka attiecīgās struktūras rīkojas saskaņā ar līgumiem, pamatojoties uz vispārējiem pienākumiem un principiem, kas būtu jānosaka.

- (4) Savienības lauksaimniecības tiesību aktos attiecībā uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) paredzēti maksājuma termiņi atbalsta saņēmējiem, kas jāievēro dalībvalstīm. Visi pēc šiem termiņiem izdarītie maksājumi ir jāuzskata par neatbilstīgiem, un tādēļ Komisija tos neatmaksā, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 40. pantā. Analizējot novēlotus atbalsta maksājumus, dalībvalstis konstatējušas, ka vairāki maksājumi novēloti papildu pārbaužu dēļ saistībā ar apstrīdētiem pieteikumiem, apelācijas lietām vai juridiskiem strīdiem valsts līmenī. Saskaņā ar proporcionalitātes principu būtu jāparedz vienotas likmes norma, kas saistīta ar izdevumiem, lai nepiemērotu mēneša maksājumu samazinājumus tad, ja maksājumu kavēšanos izraisījuši šie gadījumi. Turklāt, ja šī norma ir pārsniegta, tad, lai finanšu ietekmi proporcionāli pieskaņotu maksājuma aizkavējumam, būtu jāparedz, ka Komisija proporcionāli samazina Savienības maksājumus atbilstoši reģistrētā maksājuma kavējuma ilgumam. Atbalsta maksājumu veikšanu pirms agrākā iespējamā maksājuma datuma, kā paredzēts Savienības lauksaimniecības tiesību aktos, nevar pamatot ar tādiem pašiem iemesliem kā maksājumu veikšanu pēc pēdējā iespējamā maksāšanas datuma. Tāpēc šiem agrajiem maksājumiem nebūtu jāparedz proporcionāls samazinājums. Tomēr būtu jāparedz izņēmums gadījumiem, kad Savienības tiesību akti lauksaimniecības jomā paredz avansa maksājumu, nepārsniedzot noteiktu maksimālo summu.
- (5) Komisija veic ikmēneša vai periodisku maksājumu dalībvalstīm, pamatojoties uz to iesniegtajām izdevumu deklarācijām. Tomēr Komisijai būtu jāņem vērā maksājumu aģentūru saņemtie ieņēmumi, kas paredzēti Kopienas budžetam. Attiecīgi būtu jāparedz nosacījumi, kādos veicamas kompensācijas starp ieņēmumiem un izdevumiem saistībā ar ELGF un ELFLA.
- (6) Ja finanšu gada sākumā Savienības budžets nav pieņemts, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012⁽¹⁾ 16. panta 2. punkta trešajā daļā ir noteikts, ka maksājumus par katru nodaļu ik mēnesi var izdarīt ne vairāk kā vienas divpadsmitās daļas apmērā no apropriācijas, kas attiecīgajai nodaļai bijusi piešķirta iepriekšējā finanšu gadā. Lai starp dalībvalstīm līdzīgi sadalītu pieejamās apropriācijas, būtu jāparedz, ka tādā gadījumā ikmēneša maksājumi saskaņā ar ELGF un periodiskie maksājumi saskaņā ar ELFLA tiek veikti proporcionāli deklarācijām, ko katra dalībvalsts ir iesniegusi par katru atsevišķu nodaļu, un ka nesamaksātais kārtējā mēneša atlikums tiek no jauna piešķirts, Komisijai pieņemot lēmumus par nākamajiem mēneša vai starpposma maksājumiem.
- (7) Piemērojamais maiņas kurss būtu jānosaka atkarībā no tā, vai lauksaimniecības nozaru tiesību aktos ir noteikta noteicošā diena. Lai dalībvalstis, kuras neietilpst eurozonā, no vienas puses, iegrāmatojot saņemtos ieņēmumus vai saņēmējiem piešķirtos atbalsta maksājumus citā valūtā, kas nav euro, un, no otras puses, sagatavojot maksājumu aģentūras izdevumu deklarāciju, nepiemērotu dažādus maiņas kursus, būtu jānoteic, ka attiecīgās dalībvalstis savās izdevumu deklarācijās attiecībā uz ELGF piemēro tos pašus maiņas kursus, kā tos, kas piemēroti iekasētajiem ieņēmumiem vai saņēmējiem adresētajiem maksājumiem. Turklāt, lai vienkāršotu administratīvās formalitātes saistībā ar atgūšanu, kas saistīta ar vairākām darbībām, iegrāmatojot šo atgūšanu, būtu jānosaka vienots maiņas kurss.
- (8) Lai Komisija varētu pārbaudīt, ka dalībvalstis pilda savu pienākumu aizsargāt Eiropas Savienības finanšu intereses un nodrošināt efektīvu atbilstības noskaidrošanas procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantā, ir jāparedz noteikumi par korekciju piemērošanas kritērijiem un metodēm. Būtu jānosaka dažāda veida korekcijas, kas apzinātas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantā, un principi par to, kā tiks ņemti vērā katras lietas apstākļi, lai noteiktu korekcijas apjomus. Bez tam jānosaka noteikumi par to, kā dalībvalstu veiktā atgūšana no saņēmējiem tiks kreditēta fondiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

- (9) Regulā (ES) Nr. 1306/2013 paredzēts, ka rūpīgi pārbaudāmi to struktūru tirdzniecības dokumenti, kuras saņem vai izdara maksājumu tiešā vai netiešā saistībā ar Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) finansēšanas sistēmu, lai pārliecinātos par ELGF finansēšanas sistēmā esošo darījumu faktisko īstenošanu un izpildes pareizību. Ir lietderīgi izslēgt no šīs regulas piemērošanas jomas pasākumus, kas pēc savas būtības nav piemēroti *ex post* kontrolei, rūpīgi pārbaudot tirdzniecības dokumentus, kā arī pasākumus, kas ir saistīti ar maksājumiem, kuru joma ir saistīta vai nesaistīta ar tirdzniecības dokumentiem, kuriem var piemērot rūpīgu pārbaudi.
- (10) Vairāki noteikumi Savienības lauksaimniecības regulās paredz, ka jāiesniedz nodrošinājums, lai garantētu maksājamās summas nomaksu pienākuma neizpildes gadījumā. Pieredze tomēr ir parādījusi, ka šo prasību praksē interpretē ļoti dažādi. Tāpēc, lai nepieļautu nevienādus konkurences nosacījumus, šīs prasības piemērošanas nosacījumi būtu jādefinē.
- (11) Nodrošinājuma iesniegšanas izmaksas, kas rodas gan pusei, kura sniedz nodrošinājumu, gan kompetentajai iestādei, var būt neproporcionālas summai, kuras nomaksu garantē nodrošinājums, ja šī summa ir mazāka par noteiktu lielumu. Kompetentajām iestādēm tāpēc būtu jābūt tiesībām atteikties no nodrošinājuma prasības, ja maksājuma summa ir mazāka par šo lielumu. Kompetentajai iestādei turklāt būtu jābūt tiesībām atteikties no nodrošinājuma prasības, ja tās personas īpašības, kurai jāpilda pienākumi, padara šādu prasību nevajadzīgu.
- (12) Kompetentajai iestādei būtu jābūt tiesībām noraidīt piedāvāto nodrošinājumu, ja tā uzskata to par nepietiekamu.
- (13) Regula (ES) Nr. 1306/2013 ir pastiprinājusi noteikumus, prasot iesniegt nodrošinājumu, lai garantētu pienākošās summas maksājumu pienākuma neizpildes gadījumā. Vienotais horizontālais tiesiskais regulējums būtu jāpapildina ar vienveidīgiem noteikumiem par nepārvaramu varu un par nodrošinājuma konfiscēšanu vai atbrīvošanu. Komisijas Regulā (EK) Nr. 376/2008 ⁽¹⁾ un Komisijas Regulā (EK) Nr. 612/2009 ⁽²⁾ iekļauti noteikumi par nodrošinājumu atbrīvošanu un konfiscēšanu importa un eksporta licenču jomā un par eksporta kompensāciju sistēmu. Jaunie noteikumi, kas paredzēti ar šo regulu, būtu jāpiemēro arī šajās nozarēs. Skaidrības un juridiskās noteiktības labad attiecīgie noteikumi Regulās (EK) Nr. 376/2008 un (EK) Nr. 612/2009 būtu jāsvītro.
- (14) Saskaņā ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2012 tika noteikta atšķirība starp primārām, sekundārām un pakārtotām prasībām, savukārt tikai uz primārajām prasībām attiecas vien dažas Komisijas regulas. Prasības nepildīšana noveda pie pilnīgas vai proporcionālas tā nodrošinājuma konfiscēšanas, kurš garantē šo prasību atbilstīgi sarežģītām aprēķina metodēm, kas bija par pamatu pārpratumiem. Ievērojot proporcionalitātes principu, vienkāršota pieeja attiecībā uz konfiscēšanu atbilstu praktiskajai situācijai, kad pienākums vai nu nav izpildīts, vai nav laikus izpildīts, vai arī pierādījums par pienākuma izpildi nav ticis iesniegts noteiktajā termiņā.
- (15) Daudzi noteikumi Savienības lauksaimniecības regulās paredz, ka iesniegtais nodrošinājums tiek konfiscēts, ja nav izpildīts kāds garantētais pienākums, nešķirojot pārkāpumu veidus. Taisnīguma dēļ dažādu veidu pienākumu neizpildes sekas būtu jānošķir. Atsevišķos gadījumos jo īpaši būtu jāparedz iespēja, ka konfiscēta tiek tikai daļa nodrošinājuma.
- (16) Nevajadzētu šķirot pienākuma neizpildes sekas pēc tā, vai avansa maksājums ir saņemts vai nav. Tāpēc uz nodrošinājumu, ko iesniedz par avansu, būtu jāattiecina atsevišķi noteikumi.
- (17) Pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1306/2013 106. panta 5. punktā minētajiem kritērijiem, būtu jānosaka maiņas kursu noteicošās dienas, ko piemēro dažādās situācijās, kuras rodas lauksaimniecības nozaru tiesību aktu īstenošanā, neskarot konkrētas definīcijas vai atbrīvojumus, kas paredzēti attiecīgajām nozarēm piemērojamos noteikumos.

⁽¹⁾ Komisijas 2008. gada 23. aprīļa Regula (EK) Nr. 376/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopējus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot importa un eksporta licenču un iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu sistēmu lauksaimniecības produktiem (OV L 114, 26.4.2008., 3. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2009. gada 7. jūlija Regula (EK) Nr. 612/2009, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem (OV L 186, 17.7.2009., 1. lpp.).

- (18) Vispiemērotākā noteicošā diena visām cenām vai summām, kas jānosaka tirdzniecībā ar trešām valstīm, lai sasniegtu attiecīgo ekonomisko mērķi, ir muitas deklarācijas pieņemšanas diena. Tas pats attiecas uz eksporta kompensācijām un uz tās Savienības ieviešanas cenas noteikšanu augļiem un dārzeņiem, uz kuras pamata preces klasificē kopējā muitas tarifā. Tātad būtu jānosaka šī noteicošā diena.
- (19) Kompensācijām, kas piešķirtas ražošanai, maiņas kursa noteicošā diena parasti ir saistīta ar dažu īpašu formalitāšu izpildi. Lai saskaņotu piemērojamos noteikumus, par noteicošo dienu būtu jānosaka diena, kurā deklarē, ka ražojumi ir sasnieguši vajadzīgo galamērķi, ja šāds galamērķis ir uzrādīts, bet visos pārējos gadījumos – diena, kad maksājumu aģentūra ir pieņēmusi kompensācijas maksājuma pieteikumu.
- (20) Lai piešķirtu atbalstu par tirgojamā ražojuma daudzumu vai par tā izmantošanu kādā īpašā veidā, obligāts priekšnosacījums ir darbība, kas ļauj garantēt attiecīgo produktu piemērotu izmantošanu. Priekšnoteikums, kas ļauj kompetentajām iestādēm veikt vajadzīgās uzņēmēja grāmatvedības pārbaudes un garantē attiecīgo lietu vienlīdzīgu izskatīšanu, ir fakts, ka attiecīgais uzņēmējs ir pārņēmis produktus. Tāpēc būtu jāparedz maiņas kursa noteicošā diena attiecībā uz produktu pārņemšanu.
- (21) Citiem lauksaimniecības nozarē piešķirtiem atbalstiem situācijas var būt ļoti atšķirīgas. Tomēr šos atbalstus vienmēr piešķir pēc pieprasījuma un tiesību aktos noteiktajos termiņos. Tāpēc šajā gadījumā par maiņas kursa noteicošo dienu būtu jāparedz pieprasījumu iesniegšanas termiņa pēdējā diena.
- (22) Attiecībā uz atbalstu un piemaksām, kuras piešķir vīna nozarē, maiņas kursa noteicošajai dienai – atkarībā no apstākļiem – būtu jābūt saistītai ar vīna gada sākuma datumu, konkrētu darbību pabeigšanu vai konkrētu datumu. Tādēļ katrā situācijā būtu jāprecizē noteicošā diena, kas jāņem vērā.
- (23) Situācijas, kas jāņem vērā, nosakot noteicošo dienu, dažādās nozarēs ir ļoti atšķirīgas. Tāpēc noteicošā diena būtu jānosaka atkarībā no katras situācijas specifikas un pasākumiem, ko veic minētajās lauksaimniecības nozarēs, jo īpaši attiecībā uz atbalstu piena un piena produktu nozarē, programmu skolu apgādei ar augļiem, cukura nozari, noieta veicināšanas pasākumiem, dažiem pasākumiem augļu un dārzeņu nozarē.
- (24) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1305/2013 ⁽¹⁾ minētās strukturālās vai ar vidi saistītās summas un saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 ⁽²⁾ apstiprinātās summas, kuru izmaksa ir garantēta lauku attīstības programmās, kas apstiprinātas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1305/2013, ir noteiktas tirdzniecības gadam vai kalendārjam gadam. Ekonomiskais mērķis tātad ir sasniegts, ja attiecīgajam gadam ir precizēta maiņas kursa noteicošā diena. Uz šo elementu pamata par noteicošo dienu būtu jāparedz tā gada 1. janvāris, kura laikā ir pieņemts lēmums piešķirt atbalstu.
- (25) Attiecībā uz avansu un nodrošinājumu maksājamās summas vai garantētās summas tiek noteiktas euro saskaņā ar lauksaimniecības nozaru tiesību aktiem. Maiņas kursam, ko piemēro šīm summām, ir jābūt tuvu dienai, kad tiek veikts avansa maksājums, vai dienai, kad iesniedz nodrošinājumu. Ja izmanto nodrošinājumu, tad tā summai ir jāsedz visi riski, kam tas tika izveidots. Šādā gadījumā maiņas kursa noteicošā diena būtu jānosaka vai nu atkarībā no dienas, kad noteikta avansa summa vai iemaksāts nodrošinājums, vai no dienas, kad minētās summas samaksātas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2005. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.).

- (26) Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 ⁽¹⁾ to budžeta saistību automātisku atcelšanu attiecībā uz lauku attīstības programmu 2007.–2013. gada laikposmam, kuras nav izmantotas, veic Komisija otrā gada beigās, kas seko pēc budžeta saistībām. Regula (ES) Nr. 1306/2013 ir grozījusi šo noteikumu, paredzot automātisku atbrīvošanu no saistībām trešā gada beigās pēc budžeta saistību gada. Konsekvences labad 2007.–2013. gada lauku attīstības programmām n+2 principu vajadzētu turpināt piemērot, un tāpēc attiecīgi būtu jāparedz pārejas noteikumi. Līdzīgā kārtā 2007.–2013. gada lauku attīstības programmām starpposma maksājumi būtu jāturpina attiecināt uz ELFLA kopējo ieguldījumu katrai prioritātei attiecībā uz visu attiecīgās programmas aptverto periodu. Turklāt, lai nodrošinātu nepārtrauktību attiecībā uz minēto programmu pārvaldību, šie pārejas noteikumi būtu jāpiemēro no 2014. gada 1. janvāra,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

MAKSĀJUMU AĢENTŪRAS UN CITAS IESTĀDES

1. pants

Maksājumu aģentūru akreditācijas nosacījumi

1. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 1. punktā minētās maksājumu aģentūras, kas veic izdevumu pārvaldību un kontroli, attiecībā uz to veiktajiem maksājumiem, kā arī attiecībā uz informācijas sniegšanu un glabāšanu sniedz pietiekamas garantijas, ka:
 - a) pirms maksājuma apstiprināšanas tiek pārbaudīta pieprasījumu atbilstība kritērijiem un – saistībā ar lauku attīstību – atbalsta piešķiršanas procedūras, kā arī to atbilstība Savienības noteikumiem;
 - b) tiek veikta izpildīto maksājumu precīza un pilnīga uzskaitē;
 - c) tiek veiktas Savienības tiesību aktos noteiktās pārbaudes;
 - d) Savienības noteikumos minētajos termiņos un noteiktajā veidā tiek iesniegti nepieciešamie dokumenti;
 - e) dokumenti, tostarp elektroniski dokumenti Savienības noteikumu nozīmē, ir pieejami un tiek glabāti tādā veidā, kas noteiktu laiku nodrošina to pilnīgumu, derīgumu un salasāmību.
2. Dalībvalstis nosaka par pilnvarotām maksātājām iestādēm departamentus vai iestādes, kas atbilst 1. punktā noteiktajām prasībām. Turklāt, lai iegūtu akreditāciju, maksājumu aģentūras rīcībā jābūt pārvaldes struktūrai un iekšējās kontroles sistēmai, kas atbilst I pielikumā minētajiem kritērijiem ("akreditācijas kritēriji") attiecībā uz:
 - a) iekšējo organizāciju;
 - b) kontroles pasākumiem;
 - c) informāciju un saziņu;
 - d) uzraudzību.

Dalībvalstis var noteikt papildu akreditācijas kritērijus, lai ņemtu vērā maksājumu aģentūras lielumu, pienākumus un citas tai raksturīgās iezīmes.

⁽¹⁾ Padomes 2005. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp.).

*2. pants***Koordinējošo struktūru akreditācijas nosacījumi**

1. Ja ir akreditēta vairāk nekā viena maksājumu aģentūra, tad, piemērojot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 4. punktu, attiecīgā dalībvalsts pieņem oficiālu lēmumu ministrijas līmenī par koordinējošās struktūras akreditāciju pēc tam, kad tā ir pārliecinājusies, ka struktūras administratīvā sistēma dod pietiekamas garantijas tam, ka struktūra spēs izpildīt pantā minētos uzdevumus.

2. Lai saņemtu akreditāciju, koordinējošās struktūras rīcībā jābūt procedūrām, lai nodrošinātu to, ka:

- a) Komisijai adresēto deklarāciju pamatā ir informācija, kas iegūta no attiecīgi pilnvarotiem avotiem;
- b) Komisijai adresētās deklarācijas pirms to nosūtīšanas tiek attiecīgi apstiprinātas;
- c) ir atbilstīgas revīzijas liecības, lai pamatotu Komisijai nosūtīto informāciju;
- d) saņemtā un nosūtītā informācija tiek droši uzglabāta papīra vai elektroniskā formā.

*3. pants***Maksājumu aģentūras pienākumi attiecībā uz valsts intervenci**

1. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 1. punktā minētās maksājumu aģentūras nodrošina to darbību vadību un kontroli, kas saistītas ar tiem intervences pasākumiem intervences krājumu glabāšanas veidā, kuri ir viņu kompetencē, saskaņā ar nosacījumiem II pielikumā un, vajadzības gadījumā, lauksaimniecības nozaru tiesību aktos, jo īpaši, pamatojoties uz minētajā pielikumā noteiktajām minimālajām pārbaūžu likmēm.

Šajā sakarā maksājumu aģentūras var deleģēt savas pilnvaras intervences aģentūrām, kas atbilst apstiprinājuma nosacījumiem, kuri noteikti šīs regulas I pielikuma 1.C punktā, vai rīkoties ar citu maksājumu aģentūru starpniecību.

2. Maksājumu aģentūras vai intervences aģentūras, neskarot savu vispārējo kompetenci intervences krājumu glabāšanas jomā, var:

- a) uzticēt atsevišķu intervences krājumu glabāšanas pasākumu pārvaldību fiziskām vai juridiskām personām, kas nodrošina iepirkto lauksaimniecības produktu glabāšanu ("uzglabātāji");
- b) pilnvarot fiziskas vai juridiskas personas veikt atsevišķus specifiskus uzdevumus, kas noteikti lauksaimniecības nozaru tiesību aktos.

Ja maksājumu aģentūras uztic pārvaldību uzglabātājiem, kā minēts pirmās daļas a) apakšpunktā, šo vadību obligāti īsteno saskaņā ar uzglabāšanas līgumiem, pamatojoties uz vispārējiem pienākumiem un principiem, kas noteikti III pielikumā.

3. Intervences krājumu glabāšanas jomā maksājumu aģentūru pienākumi jo īpaši ir šādi:

- a) attiecībā uz katru produktu, uz kuru attiecas intervences krājumu glabāšanas pasākumi, veidot krājumu uzskaiti un finanšu uzskaiti, pamatojoties uz darbībām, kas tiek īstenotas laikā no 1. oktobra līdz nākamā gada 30. septembrim, ko sauc par "grāmatvedības gadu";
- b) atjaunināt to uzglabātāju sarakstu, ar kuriem ir noslēgti līgumi par intervences krājumu glabāšanu. Šajā sarakstā iekļauj atsauces, kas ļauj precīzi noteikt visus glabāšanas punktus, to ietilpību, noliktavu, saldētavu vai silosu numurus, to plānus un shēmas;

- c) nodrošināt, lai Komisijas rīcībā būtu standarta līgumi, kas tiek izmantoti intervences krājumu glabāšanā, noteikumi, kas pieņemti attiecībā uz produktu pārņemšanu, glabāšanu un to izvešanu no uzglabātāju noliktavām, kā arī noteikumi, kas piemērojami attiecībā uz uzglabātāju kompetenci;
- d) centralizēti uzturēt visu krājumu informatizētu uzskaiti, kas aptver visas glabāšanas vietas, visus produktus un dažādu produktu daudzumus un kvalitāti, attiecībā uz katru precizējot svaru (vajadzības gadījumā tīrsvaru un bruto svaru) vai apjomu;
- e) veikt visas darbības, kas saistītas ar intervences produktu glabāšanu, saglabāšanu, transportēšanu vai nodošanu saskaņā ar valstu un Savienības tiesību aktiem, neskarot pašu pircēju, citu maksājuma aģentūru, kas iesaistītas kādā no darbībām, vai šajā sakarā pilnvaroto personu kompetenci;
- f) visa gada garumā bez iepriekšēja brīdinājuma un ar neregulāriem starplaikiem veikt kontroli intervences produktu glabāšanas vietās. Tomēr ar noteikumu, ka netiek apdraudēts pārbaudes mērķis, par to var paziņot iepriekš – stingri ierobežojot tādu termiņu līdz mazākajam vajadzīgajam periodam. Iepriekšēju brīdinājumu, izņemot pienācīgi pamatotus gadījumus, nedrīkst sniegt vairāk kā 24 stundas iepriekš;
- g) veikt ikgadēju inventarizāciju saskaņā ar 4. pantu.

Ja kādā dalībvalstī viena vai vairāku produktu intervences krājumu uzskaites vadību nodrošina vairākas maksājumu aģentūras, pirms attiecīgās informācijas iesniegšanas Komisijai a) un d) apakšpunktā minēto krājumu uzskaiti un finanšu uzskaiti konsolidē dalībvalsts līmenī.

4. Maksājumu aģentūras veic visus pasākumus, lai nodrošinātu:

- a) ka produkti, uz ko attiecas Savienības intervences pasākumi, tiek pareizi uzglabāti, pārbaudot glabāto produktu kvalitāti vismaz reizi gadā;
- b) intervences krājumu integritāti.

5. Maksājumu aģentūras nekavējoties informē Komisiju šādos gadījumos:

- a) ja kāda produkta glabāšanas perioda pagarināšana var izraisīt šā produkta bojāšanos;
- b) ja dabas katastrofas rezultātā ir nodarīti kvantitatīvi zaudējumi vai produkts ir bojāts.

Ja ir piemērojamas pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētas situācijas, Komisija pieņem atbilstīgu lēmumu:

- a) attiecībā uz pirmās daļas a) apakšpunktā minētajām situācijām – saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ 229. panta 2. punktā;
- b) attiecībā uz pirmās daļas b) apakšpunktā minētajām situācijām – saskaņā ar procedūru, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 116. panta 3. punktā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

6. Maksājumu aģentūras uzņemas finansiālās sekas, kas rodas, nepareizi glabājot produktu, uz kuru attiecas Savienības intervences pasākumi, jo īpaši finansiālās sekas, kas saistītas ar nepiemērotām glabāšanas metodēm. Neskarot pasākumus, kas tiek veikti pret uzglabātājiem, maksājumu aģentūru finansiālā atbildība iestājas, ja tās nepilda savas saistības vai pienākumus.

7. Maksājumu aģentūras elektroniskā veidā vai maksājumu aģentūras mītnē Komisijas darbiniekiem un tās pilnvarotām personām nodrošina pastāvīgu piekļuvi intervences krājumu uzskaiti un visiem dokumentiem, līgumiem un datnēm, kas izveidotas vai saņemtas sakarā ar intervenci.

4. pants

Inventarizācija

1. Maksājumu aģentūras katrā grāmatvedības gadā veic inventarizāciju par katru produktu, uz ko attiecas Savienības intervence.

Inventarizācijas rezultātus salīdzina ar grāmatvedības datiem. Konstatēto daudzumu starpību un summas, kas radušās saistībā ar kvalitātes atšķirībām, kas atklātas pārbaudē, iegrāmato saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 46. panta 6. punkta a) apakšpunktu.

2. Piemērojot 1. punktu, iztrūkstošajiem daudzumiem, kas rodas parastu glabāšanas darbību rezultātā, jābūt vienādiem ar starpību starp teorētiskajiem krājumiem, kas izriet no uzskaites, no vienas puses, un faktiskajiem krājumiem, kas noteikti, pamatojoties uz 1. punktā minēto inventarizāciju vai uz grāmatvedības krājumiem, kas paliek pāri pēc tam, kad faktiskie krājumi noliktavā ir izsmelti, no otras puses, un tiem piemēro pielāides ierobežojumus, kas noteikti IV pielikumā.

II NODAĻA

FINANŠU PĀRVALDĪBA

5. pants

Maksājumu termiņa pēdējās dienas neievērošana

1. Attiecībā uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) – atbilstīgi izņēmumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 40. panta pirmajā daļā, un saskaņā ar proporcionalitātes principu izdevumi, kuri radušies vēlāk par noteikto maksājuma termiņu, var pretendēt uz Savienības maksājumiem saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti šā panta 2.–6. punktā.

2. Ja pēc termiņa radušies izdevumi nepārsniedz 5 % no izdevumiem, kuri radušies termiņā, mēneša maksājumu samazināšana nenotiek.

Virš 5 % robežlieluma visus turpmākos izdevumus, kuri radušies ar nokavēšanos, samazina saskaņā ar šādiem noteikumiem:

- a) izdevumus, kuri radušies pirmajā mēnesī pēc mēneša, kurā beidzās maksājumu termiņš, samazina par 10 %;
- b) izdevumus, kuri radušies otrajā mēnesī pēc mēneša, kurā beidzās maksājumu termiņš, samazina par 25 %;
- c) izdevumus, kuri radušies trešajā mēnesī pēc mēneša, kurā beidzās maksājumu termiņš, samazina par 45 %;
- d) izdevumus, kuri radušies ceturtajā mēnesī pēc mēneša, kurā beidzās maksājumu termiņš, samazina par 70 %;

e) izdevumus, kuri radušies vēlāk par ceturto mēnesi pēc mēneša, kurā beidzās maksājumu termiņš, samazina par 100 %.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, ja tiešie maksājumi nepārsniedz robežlielumu, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1307/2013 ⁽¹⁾ 7. pantā, piemēro šādus nosacījumus:

a) ja 2. punkta pirmajā daļā minētais robežlielums par N kalendāro gadu nav ticis pilnībā izmantots attiecībā uz maksājumiem, kas veikti ne vēlāk kā N+1 gada 15. oktobrī, un tā atlikusī daļa pārsniedz 2 %, šis atlikums tiek samazināts par 2 %;

b) N+1 gada finanšu gada laikā tiešos maksājumus (izņemot maksājumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 228/2013 ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 229/2013 ⁽³⁾), kuri attiecībā uz kalendārajiem gadiem N-1 vai agrāk veikti pēc maksājuma termiņa beigām, varēs īstenot tikai no ELGF līdzekļiem, ja kopējā veikto tiešo maksājumu summa finanšu gadam N+1, attiecīgā gadījumā koriģējot summas pirms pielāgojuma, kas paredzēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 26. pantā, nepārsniedz robežlielumu, kas noteikts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III pielikumā, attiecībā uz kalendāro gadu N un saskaņā ar šīs regulas 7. pantu;

c) izdevumus, kuri pārsniedz maksimālos pieļaujamos apjomus, kas minēti a) vai b) apakšpunktā, samazina par 100 %.

Lai pārbaudītu, vai ir ievērots šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētais nosacījums, Regulas (ES) Nr. 1306/2013 26. panta 5. punktā minētās atmaksājumu summas neņem vērā.

4. Komisija piemēro citu grafiku, nevis 2. un 3. punktā paredzēto un/vai mazākus samazinājumus vai samazinājumus nepiemēro vispār, ja par dažiem pasākumiem ņem vērā īpašus vadības nosacījumus vai ja dalībvalstis ir iesniegušas pierādījumus par attiecīgi pamatotiem iemesliem.

Tomēr pirmā daļa neattiecas uz izdevumiem, kuri pārsniedz 3. punkta b) apakšpunktā minēto maksimāli pieļaujamo apjomu.

5. Ikmēneša maksājumu termiņu atbilstības pārbaudes tiek veiktas divas reizes katrā finanšu gadā:

a) izdevumiem, kas radušies līdz 31. jūlijam;

b) izdevumiem, kas radušies līdz 15. oktobrim.

Visus termiņu neievērošanas gadījumus augustā, septembrī un oktobrī ņem vērā, pieņemot grāmatojumu noskaidrošanas lēmumu, kas noteikts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 51. pantā.

6. Šajā pantā minētos samazinājumus piemēro, neskarot turpmāko lēmumu par grāmatojumu atbilstības noskaidrošanu, kas paredzēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 637/2008 un (EK) Nr. 73/2009 (OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 13. marta Regula (ES) Nr. 228/2013, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 23. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 13. marta Regula (ES) Nr. 229/2013, ar ko nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecībā par labu Egejas jūras nelīdītajām salām un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1405/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 41. lpp.).

6. pants

Maksājuma termiņa pirmās dienas neievērošana

Saistībā ar ELGF, ja dalībvalstīm ir atļauts maksāt avansus, nepārsniedzot noteiktu maksimālo summu, pirms maksājuma termiņa pirmās dienas, kas noteikta lauksaimniecības nozaru tiesību aktos, visus izdevumus, kas pārsniedz šo maksimālo summu, uzskata par izdevumiem, kas radušies pirms maksājuma termiņa pirmās dienas. Tomēr saskaņā ar izņēmumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 40. panta pirmajā daļā, minētajiem izdevumiem ir tiesības saņemt Savienības maksājumus, uz kuriem attiecas samazinājums 10 % apmērā.

7. pants

Kompensēšana, ko veic maksājumu aģentūras

1. Lēmumā par ikmēneša maksājumiem, kas jāpieņem, piemērojot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 18. panta 3. punktu, Komisija veic atlikuma maksājumu par katras dalībvalsts deklarētajiem izdevumiem, no kuriem atņemta piešķirto ieņēmumu summa, ko attiecīgā dalībvalsts minējusi tajā pašā izdevumu deklarācijā. Šī kompensācija atbilst attiecīgā ieņēmuma iekasēšanai.

Saistību apropriācijas un maksājumu apropriācijas, kuras rada piešķirtie ieņēmumi, ir jāatver pēc tam, kad šie ieņēmumi ir piešķirti budžeta pozīcijās. Piešķiršana notiek piešķirto ieņēmumu grāmatojuma brīdī, divu mēnešu laikā pēc dalībvalstu nosūtīto pārskatu saņemšanas, atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1306/2013 43. panta 4. punktā paredzētajiem noteikumiem.

2. Tomēr, ja Regulas (ES) Nr. 1306/2013 43. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās summas pārkāpuma vai nolaidības dēļ ir ieturētas pirms attiecīgā atbalsta izmaksas, tās atvelk no attiecīgajiem izdevumiem.

3. ELFLA ieguldījumu summas, kas atgūtas no saņēmējiem attiecīgajā lauku attīstības programmā katrā atsaucē periodā, attiecīgā perioda izdevumu deklarācijā atvelk no summas, kas jāmaksā ELFLA.

4. Lielākas vai mazākas summas, kuras attiecīgajā gadījumā rodas no grāmatojumu noskaidrošanas, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 51. pantā, un kuras var no jauna izmantot lauku attīstības programmā, pirmajā deklarācijā pēc grāmatojuma noskaidrošanas lēmuma pievieno vai atvelk no ELFLA ieguldījuma.

5. ELGF finansējums ir vienāds ar izdevumiem, kurus aprēķina, pamatojoties uz maksājumu aģentūras sniegtajiem elementiem pēc intervences pasākumos gūto ieņēmumu atvilkšanas, un kurus apstiprina, izmantojot Komisijas izveidotu informācijas sistēmu, un tos ietver maksājumu aģentūru izdevumu deklarācijā.

8. pants

Savienības budžeta novēlota pieņemšana

1. Attiecībā uz ELGF, ja finanšu gada sākumā Savienības budžets nav pieņemts, Regulas (ES) Nr. 1306/2013 18. pantā minētie mēneša maksājumi tiek piešķirti proporcionāli izdevumu deklarācijām, kas saņemtas no katras dalībvalsts, ievērojot budžeta izdevumu nodaļas un ierobežojumus, kas noteikti Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 16. pantā. Pieņemot lēmumus par nākamajiem atmaksājumiem, Komisija ņem vērā dalībvalstīm neatmaksāto atlikumu.

2. Attiecībā uz ELFLA, ja finanšu gada sākumā Savienības budžets nav pieņemts:

a) Regulas (ES) Nr. 1306/2013 36. pantā minētie periodiskie maksājumi tiek piešķirti proporcionāli izdevumu deklarācijām, kas saņemtas par katru lauku attīstības programmu. Attiecībā uz nākamajiem periodiskajiem maksājumiem Komisija ņem vērā dalībvalstīm neatmaksāto atlikumu;

- b) attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 1306/2013 33. pantā minētajām budžeta saistībām pirmie gada maksājumi pēc lauku attīstības programmu pieņemšanas tiek veikti, ņemot vērā šo programmu pieņemšanas secību. Budžeta saistības attiecībā uz turpmākajām gada maksājumu daļām tiek pildītas to programmu secībā, kuras ir izsmēlušas attiecīgās saistības. Ja pieejamās saistību apropriācijas ir ierobežotas, Komisija lauku attīstības programmām var veikt daļējus gada maksājumus. Līdzko kļūst pieejamas papildu saistību apropriācijas, var uzņemties saistības šīm programmām par atlikušo summu.

9. pants

Ikmēneša maksājumu atlikšana

Komisija pēc attiecīgo dalībvalstu informēšanas var atlikt ikmēneša maksājumu pārskaitījumus dalībvalstīm, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 18. pantā, ja minētās regulas 102. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) un ii) punktā minētie paziņojumi pienāk vēlū vai tajos ir neskaidrības, kuru dēļ ir vajadzīga papildu pārbaude.

10. pants

Maksājuma apturēšana, ja nokavēts iesniegšanas termiņš

1. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 42. pantā minētā maksājumu apturēšana tiek piemērota šīs regulas V pielikumā uzskaitītajiem pasākumiem.
2. Attiecībā uz izdevumiem no ELGF piemēro šādas maksājumu apturēšanas likmes:
 - a) ja kontroles rezultāti nav nosūtīti līdz 15. oktobrim – 1 % no izdevumiem, par kuriem attiecīgā informācija nav tikusi nosūtīta laicīgi;
 - b) ja kontroles rezultāti nav nosūtīti līdz 1. decembrim – 1,5 % no izdevumiem, par kuriem attiecīgā informācija nav tikusi nosūtīta laicīgi.
3. Attiecībā uz izdevumiem no ELFLA piemēro šādas maksājumu apturēšanas likmes:
 - a) ja kontroles rezultāti nav nosūtīti līdz 15. oktobrim – 1 % no izdevumiem, par kuriem attiecīgā informācija nav tikusi nosūtīta laicīgi;
 - b) ja kontroles rezultāti nav nosūtīti līdz 15. janvārim – 1,5 % no izdevumiem, par kuriem attiecīgā informācija nav tikusi nosūtīta laicīgi.

11. pants

Piemērojamais maiņas kurss, sagatavojot izdevumu deklarācijas

1. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 106. panta 4. punktu attiecībā uz ELGF, lai sagatavotu savas izdevumu deklarācijas, maksājumu aģentūras dalībvalstīs, kuras nav pievienojušās eurozonai, saskaņā ar V nodaļu un lauksaimniecības nozaru tiesību aktiem piemēro to pašu maiņas kursu, kuru tās izmantoja, veicot maksājumus saņēmējiem vai saņemot ieņēmumus. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 51. un 52. pantā minētajiem grāmatojuma noskaidrošanas lēmumiem dalībvalstis piemēro pirmo maiņas kursu, ko Eiropas Centrālā banka noteikusi pēc šādu lēmumu pieņemšanas dienas.

Gadījumos, kas nav minēti pirmajā daļā, jo īpaši attiecībā uz veicināšanas programmām, kas pieņemtas saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 3/2008 ⁽¹⁾, un veicināšanas programmām vīna nozarē, kā arī uz tām darbībām, kurām lauksaimniecības nozaru tiesību aktos nav noteikta noteicošā diena, piemērojamais maiņas kurss ir pirmspēdējais Eiropas Centrālās bankas noteiktais maiņas kurss, kas noteikts pirms tā mēneša, kurā izdevumi vai piešķirtie ieņēmumi deklarēti.

⁽¹⁾ Padomes 2007. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 3/2008 par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs (OV L 3, 5.1.2008., 1. lpp.).

2. Lai attiecībā uz lauku attīstības programmām sagatavotu savas izdevumu deklarācijas, maksājumu aģentūras dalībvalstīs, kuras nav pievienojušās eurozonai, katram maksājumam vai atgūšanas darbībai piemēro pirmspēdējo maiņas kursu, ko noteikusi Eiropas Centrālā banka pirms mēneša, kurā darbības ir reģistrētas maksājumu aģentūras grāmatvedības uzskaitē.

III NODAĻA

GRĀMATOJUMU NOSKAIDROŠANA UN CITAS PĀRBAUDES

12. pants

Kritērijiem un metodes korekciju piemērošanai atbilstības pārbaudes procedūru ietvaros

1. Lai atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. panta 1. punktam pieņemtu lēmumu par to, kādas summas ir jāizslēdz no Savienības finansējuma, Komisija nošķir šīs summas vai summu daļas, kas noteiktas kā nepareizi iztērētās summas, un tās, ko nosaka, piemērojot ekstrapolētās vai vienotas likmes korekcijas.

Lai noteiktu summas, kuras drīkst izslēgt no Savienības finansējuma, ja konstatē, ka izdevumi nav veikti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un – attiecībā uz ELFLA – saskaņā ar piemērojamajiem Savienības un valstu tiesību aktiem, Komisija izmanto saviem konstatējumiem un ņem vērā informāciju, ko dalībvalstis sniegušas, veicot atbilstības noskaidrošanas procedūras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantu.

2. Komisija, veicot izslēgšanu, pamatojas uz nepareizi iztērēto summu identificēšanu tik tad, ja šīs summas var identificēt, izmantojot samērīgus pasākumus. Ja Komisija nevar noteikt nepareizi iztērētās summas, izmantojot samērīgus pasākumus, dalībvalstis var laikposmā, ko Komisija noteikusi, īstenojot atbilstības pārbaudes procedūru, iesniegt datus par minēto summu pārbaudi, pamatojoties uz katru atsevišķo potenciāli neatbilstīgo gadījumu. Pārbaude attiecas uz visiem izdevumiem, kas radušies pretrunā piemērojamiem tiesību aktiem un ko finansē no Savienības budžeta. Iesniegtie dati ietver visas atsevišķās summas, kas nav pieņemamas minētās neatbilstības dēļ.

3. Ja nav iespējams noteikt nepareizi iztērētās summas saskaņā ar 2. punktu, Komisija var noteikt to, kādas summas ir jāizslēdz, piemērojot ekstrapolētās korekcijas. Lai dotu iespēju Komisijai noteikt attiecīgās summas, dalībvalstis var laikposmā, ko Komisija noteikusi, īstenojot atbilstības pārbaudes procedūru, iesniegt tās summas aprēķinu, kas izslēdzama no Savienības finansējuma, ar statistikas metodēm ekstrapolējot to pārbaudīto rezultātus, kas veiktas, izmantojot šādu gadījumu reprezentatīvu paraugu. Paraugu ņem no tās datu kopas, no kuras konstatēta neatbilstība ir pamatoti sagaidāma.

4. Lai ņemtu vērā dalībvalstu iesniegtos rezultātus, kā minēts 2. un 3. punktā, Komisijai ir jāspēj:

a) novērtēt metodes, kas izraudzītas identificēšanai vai ekstrapolēšanai un kas dalībvalstīm ir skaidri jāapraksta;

b) pārbaudīt 3. punktā minēto reprezentatīvo paraugu;

c) pārbaudīt tai iesniegtos identificēšanas vai ekstrapolēšanas rezultātus;

d) iegūt pietiekamus un atbilstīgus revīzijas pierādījumus attiecībā uz pamatdatiem.

5. Piemērojot 3. punktu, dalībvalstis var izmantot maksājumu aģentūru kontroles statistiku, ko apstiprinājusi sertifikācijas iestāde, vai šādas iestādes sniegto novērtējumu par kļūdu līmeni tās revīzijas sakarā, uz ko norādīts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 9. pantā, ar nosacījumu, ka:

a) Komisija ir apmierināta ar darbu, ko veic sertifikācijas iestādes, gan revīzijas stratēģijas ziņā, gan arī attiecībā uz saturu, apjomu un faktiskās revīzijas darba kvalitāti;

- b) sertifikācijas iestāžu darbs ir saskaņā ar attiecīgo atbilstības pārbaudes procedūras mērķi, jo īpaši attiecībā uz pasākumiem vai shēmām;
- c) novērtējumos ir ņemta vērā summa un sankcijas, kuras būtu vajadzējis piemērot.

6. Ja nosacījumi to summu noteikšanai, kuras izslēdzamas no Savienības finansējuma, kā minēts 2. un 3. punktā, nav izpildīti vai lietas būtība ir tāda, ka summas, kas ir izslēdzamas, nevar noteikt, pamatojoties uz šiem punktiem, Komisija piemēro attiecīgās vienotās likmes korekcijas, ņemot vērā pārkāpuma raksturu un smagumu un pašas novērtējumu par to, kāds ir Savienībai nodarīta finansiālā kaitējuma risks.

Vienotās likmes korekcijas līmeni nosaka, jo īpaši ņemot vērā konstatētās neatbilstības veidu. Lai to panāktu, kontroles nepilnības sadala tādās, kas attiecas uz galvenajiem kontroles pasākumiem, un tādās, kas attiecas uz papildu kontroles pasākumiem, šādi:

- a) galvenās pārbaudes ir administratīvās pārbaudes un uz vietas veiktās pārbaudes, kas vajadzīgas, lai noteiktu atbalsta atbilstīgumu un attiecīgo samazinājumu un sodu piemērošanu;
- b) papildu kontroles ir visas pārējās administratīvās darbības, kas vajadzīgas pareizai pieprasījumu izskatīšanai.

Ja vienas un tās pašas atbilstības noskaidrošanas procedūras satvarā tiek noteiktas dažādas neatbilstības, kas atsevišķi būtu radījušas atšķirīgas vienotas likmes korekcijas, tad piemēro vienīgi visaugstāko vienotas likmes korekciju.

7. Komisija, nosakot vienotas likmes korekciju līmeni, jo īpaši ņem vērā šādus apstākļus, kas liecina par nopietnākiem trūkumiem, kuri rada lielāku risku tam, ka Savienības budžetam tiks nodarīti zaudējumi:

- a) viens vai vairāki galvenie kontroles mehānismi nav piemēroti vai tiek piemēroti tik slikti vai tik neregulāri, ka tā ir neefektīva, lai noteiktu [maksājuma] pieprasījuma atbilstīgumu vai novērstu pārkāpumus; vai
- b) attiecībā uz vienu un to pašu kontroles sistēmu atklāti vismaz trīs trūkumi; vai
- c) atklājies, ka dalībvalsts pieteikumu kontroles sistēmas vai nu trūkst, vai arī tajā ir būtiski trūkumi, un ir pierādījumi par plaši izplatītiem pārkāpumiem un nolaidību nelikumību vai krāpšanas gadījumu novēršanā; vai
- d) korekcija jau tikusi piemērota attiecībā uz attiecīgās dalībvalsts līdzīgām nepilnībām/līdzīgiem trūkumiem tajā pašā nozarē, tomēr ņemot vērā korekcijas vai kompensējošus pasākumus, ko dalībvalsts jau veikusi.

8. Ja dalībvalsts iesniedz noteiktus objektīvus elementus, kuri neatbilst prasībām, kas noteiktas šā panta 2. un 3. punktā, bet kas pierāda, ka fondu maksimālais zaudējumu apmērs nepārsniedz summu, kas ir zemāka par to, kas varētu izrietēt no ierosinātās vienotās likmes piemērošanas, Komisija izmanto zemākās likmes, lemjot par to, kādas summas jāizslēdz no Savienības finansējuma saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantu.

9. Summas, kas faktiski atgūtas no saņēmējiem un pārskaitītas fondiem pirms attiecīgā datuma, ko nosaka Komisija, īstenojot atbilstības pārbaudes procedūru, atskaita no tās summas, ko Komisija nolēmj izslēgt no Savienības finansējuma saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantu.

13. pants

Saistības pēc atgūšanas procedūrām

Pēc tam kad pabeigtas atgūšanas procedūras, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 54. panta 2. punkta pirmajā daļā, dalībvalstis:

- a) kreditē ELGF 50 % no šādi atgūtām summām pēc tam, kad atskaitītas atgūšanas izmaksas, kā paredzēts minētās regulas 55. panta otrajā daļā;
- b) kreditē ELFLA 50 % vai nu no summām, kas atgūtas pēc lauku attīstības programmas slēgšanas, vai no summām, kuras atgūtas pirms programmas slēgšanas, bet kuras nevar tikt pārdalītas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 56. pantu.

14. pants

Darījumu rūpīga pārbaude

Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļā noteikto rūpīgas pārbaudes sistēmu nepiemēro šīs regulas VI pielikumā uzskaitītajiem pasākumiem.

IV NODAĻA

NODROŠINĀJUMS

1. IEDAĻA

Darbības joma un termiņi

15. pants

Darbības joma

Šo nodaļu piemēro visos gadījumos, kad lauksaimniecības nozaru tiesību aktos ir prasība pēc nodrošinājuma, neatkarīgi no tā, vai termins "nodrošinājums" ir lietots vai ne.

Šo nodaļu nepiemēro nodrošinājumam, kas paredzēts Regulā (EEK) Nr. 2913/92 ⁽¹⁾ minētajai ievedmuītas un izvedmuītas nodokļu samaksai.

16. pants

Šajā nodaļā izmantotie termiņi

Šajā nodaļā:

- a) "kompetenta iestāde" ir vai nu persona, kas pilnvarota saņemt nodrošinājumu, vai persona, kas saskaņā ar attiecīgo regulu pilnvarota izlemt, vai nodrošinājums atbrīvojams vai konfiscējams;
- b) "grupveida nodrošinājums" ir nodrošinājums, kas nodots kompetentajai iestādei, lai nodrošinātu vairāk nekā vienas saistības izpildi;
- c) "nodrošinājumam atbilstošā summas daļa" nozīmē to daļu no nodrošinājuma summas, kas atbilst apjomam, kādā attiecīgā prasība nav izpildīta.

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.).

2. IEDAĻA

Nodrošinājuma prasība

17. pants

Atbildīgā persona

Nodrošinājumu iesniedz persona vai kāds cits šīs personas vārdā, kura ir atbildīga par tās naudas summas nomaksu, kas maksājama, ja nav izpildīts kāds pienākums.

18. pants

Atteikšanās no nodrošinājuma prasības

1. Kompetentā iestāde var atteikties no nodrošinājuma prasības, ja persona, kas atbildīga par pienākuma izpildi, ir:

- a) vai nu valsts organizācija, kas atbild par valsts pienākumu izpildi; vai
- b) privāta organizācija, kas a) apakšpunktā minētos pienākumus veic valsts pārraudzībā.

2. Kompetentā iestāde var atteikties no nodrošinājuma prasības, ja garantētās summas vērtība ir mazāka par EUR 500. Tādā gadījumā attiecīgā persona rakstiski apņemas, ka konkrētā pienākuma neizpildes gadījumā tā samaksās summu, kas vienāda ar nodrošinājumu.

Piemērojot pirmo daļu, nodrošinājuma vērtību aprēķina, ietverot visus attiecīgos pienākumus, kas ir saistīti ar vienu un to pašu darbību.

19. pants

Nodrošinājumam piemērojamie nosacījumi

1. Kompetentā iestāde atsakās pieņemt vai pieprasa nomainīt katru tādu nodrošinājumu, kuru tā uzskata par nepietiekamu vai neapmierinošu vai kurš nesniedz garantiju pietiekami ilgā laikā.

2. Ja skaidru naudu deponē ar pārskaitījumu, uzskata, ka depozīts rada nodrošinājumu tikai tad, kad kompetentā iestāde ir pārliecinājusies, ka naudas summa ir tās rīcībā.

3. Čeku par summu, kuras apmaksu garantē finanšu iestāde, ko attiecīgās kompetentās iestādes dalībvalsts atzinusi šādiem mērķiem, uzskata par naudas depozītu. Kompetentajai iestādei nav jāiesniedz šāds čeks apmaksai agrāk kā īsi pirms tā termiņa beigām, kuram tas ir garantēts.

Čeks, kas nav pirmajā daļā minētais čeks, rada nodrošinājumu tikai tad, kad kompetentā iestāde ir pārliecinājusies, ka naudas summa ir tās rīcībā.

4. Visus finanšu iestādes uzliktos maksājumus kārto persona, kas iesniedz nodrošinājumu.

5. Persona, kas iesniedz nodrošinājumu naudas depozīta formā, nesaņem par to procentus.

20. pants

Euro lietošana

1. Nodrošinājuma valūta ir euro.

2. Ja nodrošinājumu pieņem dalībvalstī, kura nav ieviesusi euro, nodrošinājuma summu euro konvertē lietojamajā valsts valūtā saskaņā ar V nodaļas noteikumiem. Nodrošinājumam atbilstošā apņemšanās un summa, ko, iespējams, ieturēs pārkāpuma vai saistību nepildīšanas gadījumā, nemainās – tā ir noteikta euro.

21. pants

Garantijas sniedzējs

1. Garantijas sniedzējam jābūt pastāvīgai dzīvesvietai vai uzņēmējdarbības reģistrācijas vietai Savienībā, un, ievērojot Līguma noteikumus attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvību, viņam jābūt tās dalībvalsts kompetentās iestādes apstiprinājumam, kurā iesniedz nodrošinājumu. Garantijas sniedzējs uzņemas saistības ar rakstisku garantiju.
2. Rakstiskajā garantijā norāda vismaz šādas ziņas:
 - a) pienākumu vai – grupveida nodrošinājumam – pienākumu tipu vai tipus, kuru izpildi tā garantē ar naudas summas samaksu;
 - b) maksimālo maksājuma atbildību, ko uzņemas garantijas iesniedzējs;
 - c) to, ka garantijas iesniedzējs solidāri ar personu, kas atbildīga par saistības izpildi, apņemas 30 dienās pēc kompetentās iestādes pieprasījuma samaksāt jebkuru summu garantijas ietvaros, kas maksājama, tiklīdz nodrošinājumu pasludina par konfiscētu.
3. Ja ir jau iesniegta rakstiska grupveida garantija, kompetentā iestāde nosaka procedūru, kas jāievēro, lai visu grupveida nodrošinājumu vai tā daļu piešķirtu konkrētam pienākumam.

22. pants

Nepārvaramas varas piemērošana

Jebkura persona, kas ir atbildīga par pienākumu, uz ko attiecas nodrošinājums, un kas apgalvo, ka pienākums nav ievērots nepārvaramas varas dēļ, pierāda kompetentajām iestādēm to, ka nepārvaramas varas gadījums ir piemērojams. Ja kompetentā iestāde atzīst nepārvaramas varas gadījumu, pienākums tiek atcelts vienīgi nodrošinājuma atbrīvošanas nolūkā.

3. IEDAĻA

Tādu nodrošinājumu atbrīvošana un konfiskācija, kas nav minēti 4. iedaļā

23. pants

Nodrošinājumu konfiscēšana

1. Pienākums, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 66. panta 1. punktā, ir prasība veikt darbību vai atturēties no darbības veikšanas; tā ir pamatprasība tā regulas mērķa sasniegšanai, kurš uzliek šo saistību.
2. Ja pienākums nav izpildīts un ja izpildes termiņš nav bijis dots, nodrošinājumu konfiscē tad, ja kompetentā iestāde konstatē, ka tas nav izpildīts.
3. Ja uz pienākuma izpildi attiecas konkrēts laika ierobežojums, un izpilde notikusi tikai pēc minētā termiņa beigām, tad nodrošinājumu konfiscē.

Šādos gadījumos nodrošinājuma summu konfiscē 10 % apmērā uzreiz, bet turpmāk atlikušajai summai piemēro šādus papildu procentus:

- a) 2 % par katru kalendāro dienu, kas pārsniedz noteikto termiņu, ja pienākums attiecas uz produktu importēšanu trešā valstī;
- b) 5 % par katru kalendāro dienu, kas pārsniedz noteikto termiņu, ja pienākums attiecas uz produktu izvešanu no Savienības muitas teritorijas.

4. Ja pienākums ir izpildīts laikus un izpildes apliecinājumam ir noteikts laika ierobežojums, nodrošinājumu, kas attiecas uz šo pienākumu, konfiscē par katru kalendāro dienu, kas pārsniedz šo termiņu, saskaņā ar formulu $0,2/\text{noteiktais laika ierobežojums}$ un ņemot vērā 25. pantu.

Ja apliecinājums saskaņā ar pirmo daļu ir izmantotas vai derīgumu zaudējušas importa vai eksporta licences iesniegšana vai apliecinājums par produktiem, kas ir atstājuši Savienības muitas teritoriju, tad konfiscējamā nodrošinājuma daļa ir 15 %, ja minētais apliecinājums tiek iesniegts pēc pirmajā daļā minētā laika ierobežojuma, bet ne vēlāk kā 730. kalendārajā dienā pēc licences derīguma notecēšanas. Pēc šīm 730 kalendārajām dienām nodrošinājuma atlikušo daļu konfiscē pilnībā.

Ja pienākums saskaņā ar pirmo daļu attiecas uz tādas izmantotas vai derīgumu zaudējušas importa vai eksporta licences iesniegšanu, kurā ietverta iepriekšēja kompensāciju noteikšana, nodrošinājumu konfiscē:

- a) 10 % apmērā, ja licence ir iesniegta laikā no 61. līdz 90. kalendāra dienai pēc licences derīguma termiņa beigām;
- b) 50 % apmērā, ja licence ir iesniegta laikā no 91. līdz 120. kalendāra dienai pēc licences derīguma termiņa beigām;
- c) 70 % apmērā, ja licence ir iesniegta laikā no 121. līdz 150. kalendāra dienai pēc licences derīguma termiņa beigām;
- d) 80 % apmērā, ja licence ir iesniegta laikā no 151. līdz 180. kalendāra dienai pēc licences derīguma termiņa beigām;
- e) 100 % apmērā, ja licence ir iesniegta pēc 180. kalendāra dienas pēc licences derīguma termiņa beigām.

5. Nodrošinājuma summu, kas jākonfiscē, noapaļo līdz mazākajai summai veselos euro vai lietojamajā valsts valūtā.

24. pants

Nodrošinājumu atbrīvošana

1. Tiklīdz ir iesniegti īpašajos Savienības noteikumos paredzētie pierādījumi, ka attiecīgais pienākums ir izpildīts, vai nodrošinājums ir konfiscēts daļēji saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 66. panta 2. punktu un šīs regulas 23. pantu, nodrošinājuma atlikušo daļu nekavējoties atbrīvo.

2. Nodrošinājumu pēc pieprasījuma atbrīvo daļēji, ja attiecīgie pierādījumi ir iesniegti saistībā ar produkta daudzuma daļu, taču ar noteikumu, ka šī daļa nav mazāka par jebkuru minimālo daudzumu, kuru paredz regula, kas prasa nodrošinājumu, vai, ja tāda nav, ko nosaka dalībvalsts.

3. Ja nav noteikts laiks, kurā jāiesniedz pierādījumi, kas vajadzīgi, lai atbrīvotu ieķīlāto summu, šis laiks ir 365 kalendāra dienas no termiņa, kas noteikts tā pienākuma izpildei, par kuru ir bijis iesniegts nodrošinājums. Ja tāds termiņš nav noteikts, šis laiks ir 365 kalendāra dienas no dienas, kad izpildīti visi pienākumi.

Laikposms, kas noteikts punkta pirmajā daļā, nepārsniedz 1 095 kalendāra dienas no dienas, kad nodrošinājums piešķirts konkrētam pienākumam.

25. pants

Robežvērtības

1. Kopējā konfiscētā summa nepārsniedz 100 % no attiecīgās nodrošinājuma summas daļas.

2. Kompetentā iestāde var atteikties no tādas nodrošinājuma summas konfiscēšanas, kuras apjoms nepārsniedz EUR 100, ar nosacījumu, ka ir noteikti līdzīgi valstu normatīvi un administratīvi akti salīdzināmiem gadījumiem.

4. IEDAĻA

Nodrošinājumi attiecībā uz avansa maksājumiem

26. pants

Darbības joma

Šis iedaļas noteikumus piemēro visos gadījumos, kad īpaši Savienības noteikumi paredz, ka kādu naudas summu var piešķirt avansā, pirms ir izpildīts jebkāds pienākums, lai saņemtu atbalstu vai priekšrocību.

27. pants

Nodrošinājumu atbrīvošana

1. Nodrošinājumu atbrīvo vai nu tad, kad:

- a) konstatēts, ka ir galīgas tiesības uz avansā piešķirto summu;
- b) vai tad, kad atmaksāta piešķirtā summa kopā ar īpašajos Savienības noteikumos paredzēto palielinājumu.

2. Ja pagājis termiņš, līdz kuram jāpierāda galīgās tiesības uz piešķirto summu, bet pierādījumi par tiesībām uz to nav iesniegti, kompetentā iestāde tūlīt sāk nodrošinājuma konfiscēšanas procedūru.

Tomēr gadījumos, kas paredzēti Savienības tiesību aktos, pierādījumu drīkst iesniegt pēc minētā termiņa beigām, daļēji atmaksājot nodrošinājuma summu.

V NODAĻA

EURO LIETOŠANA

28. pants

Eksporta kompensācijas un tirdzniecība ar trešām valstīm

1. Attiecībā uz summām, kas saistītas ar importu, un uz eksporta nodokļiem, kas ar kopējo lauksaimniecības politiku saistītā tiesību aktā ir noteikti euro un dalībvalstīm ir jāpiemēro valsts valūtā, maiņas kurss ir vienāds ar kursu, kurš piemērojams atbilstīgi Regulas (EEK) Nr. 2913/92 18. panta 1. punktam.

2. Attiecībā uz eksporta kompensācijām, kas ir noteiktas euro, un uz cenām un summām, kas Savienības lauksaimniecības tiesību aktos ir noteiktas euro un attiecas uz tirdzniecību ar trešām valstīm, maiņas kursa noteicošā diena ir muitas deklarācijas pieņemšanas diena.

3. Lai aprēķinātu augļu un dārzeņu standarta ieviešanas vērtību, kas minēta Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 ⁽¹⁾ 136. panta 1. punktā, nolūkā noteikt minētās regulas 137. panta 1. punktā paredzēto iekļuves cenu, attiecībā uz reprezentatīvajām cenām, kuras izmanto, lai aprēķinātu minēto standarta vērtību un minētās regulas 134. panta 3. punktā minētā samazinājuma summu, maiņas kursa noteicošā diena ir diena, uz kuru attiecas reprezentatīvās cenas.

29. pants

Ražošanas kompensācijas un īpašais atbalsts

1. Attiecībā uz ražošanas kompensācijām, kas Savienības tiesību aktos ir noteiktas euro, maiņas kursa noteicošā diena ir diena, kurā deklarē, ka preces ir sasniegušas vajadzīgo galamērķi, kas attiecīgā gadījumā ir norādīts minētajos tiesību aktos. Ja šāds galamērķis nav uzrādīts – brīdis, kad maksājumu aģentūra ir pieņēmusi kompensācijas maksājuma pieteikumu.

⁽¹⁾ Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regula (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari (OV L 157, 15.6.2011., 1. lpp.).

2. Atbalstam, ko piešķir par tirgojamā produkta daudzumu vai par tā izmantošanu kādā īpašā veidā, neskarot 30. un 33. panta noteikumus, maiņas kursa noteicošā diena ir tā, kurā veic pirmo darbību, kas ļauj garantēt attiecīgo produktu piemērotu izmantošanu pēc tam, kad attiecīgais uzņēmējs ir pārņēmis produktus, un kas ir obligāts nosacījums atbalsta piešķiršanai.

3. Atbalstam privātai uzglabāšanai maiņas kursa noteicošā diena ir tā perioda pirmā diena, kuram piešķir atbalstu, kas attiecas uz vienu un to pašu līgumu.

4. Attiecībā uz atbalstu, kas nav minēts šā panta 2. un 3. punktā un 30. un 31. pantā, maiņas kursa noteicošā diena ir pieteikumu iesniegšanas termiņš.

30. pants

Vīna nozare

1. Maiņas kursa noteicošā diena ir vīna gada pirmā diena, kad tiek piešķirts atbalsts par:

a) Regulas (ES) Nr. 1308/2013 46. pantā minēto vīna dārzu pārstrukturēšanu un pārveidošanu;

b) Regulas (ES) Nr. 1308/2013 48. pantā minēto kopējo fondu izveidošanu;

c) Regulas (ES) Nr. 1308/2013 49. pantā minēto ražas apdrošināšanu.

2. Attiecībā uz atbalstu, ko maksā par vīndarības blakusproduktu brīvprātīgu vai obligātu destilāciju, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1308/2013 52. pantā, maiņas kursa noteicošā diena ir tā vīna gada pirmā diena, kurā piegādāts blakusprodukts.

3. Attiecībā uz ieguldījumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 50. pantā, un inovācijām vīna nozarē, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 51. pantā, maiņas kursa noteicošā diena ir tā gada 1. janvāris, kurā ir pieņemts lēmums piešķirt atbalstu.

4. Attiecībā uz ražas priekšlaicīgas novākšanas darbībām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 47. pantā, maiņas kursa noteicošā diena ir diena, kurā notiek ražas priekšlaicīga novākšana.

31. pants

Summas un maksājumi piena un piena produktu nozarē

1. Attiecībā uz atbalstu, ko piešķir par konkrētu piena produktu piegādi skolēniem, kā minēts Komisijas Regulas (EK) Nr. 657/2008 ⁽¹⁾ 1. pantā, maiņas kursa noteicošā diena ir tā perioda pirmā diena, uz kuru attiecas tās pašas regulas 11. pantā minētais maksājuma pieteikums.

2. Komisijas Regulas (EK) Nr. 595/2004 ⁽²⁾ 1. pantā minētā maksājuma nokārtošanai par noteiktu divpadsmit mēnešu periodu Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 ⁽³⁾ II daļas I sadaļas III nodaļas nozīmē maiņas kursa noteicošā diena ir 1. aprīlis pēc attiecīgā perioda beigām.

⁽¹⁾ Komisijas 2008. gada 10. jūlija Regula (EK) Nr. 657/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz Kopienas atbalstu piena un dažu piena produktu piegādē izglītības iestāžu skolēniem (OV L 183, 11.7.2008., 17. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2004. gada 30. marta Regula (EK) Nr. 595/2004, ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērojama Padomes Regula (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē (OV L 94, 31.3.2004., 22. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2007. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.).

3. Attiecībā uz transporta izmaksām, kas minētas Komisijas Regulas (ES) Nr. 1272/2009 ⁽¹⁾ 30. panta 3. punktā, maiņas kursa noteicošā diena ir diena, kurā kompetentā iestāde ir saņēmusi derīgu piedāvājumu.

32. pants

Ar programmu “Augļi skolai” saistītā atbalsta apjoms un maksājumi

Atbalstam, ko piešķir augļu un dārzeņu, pārstrādātu augļu un dārzeņu un banānu produktu piegādei bērniem un kas minēts Komisijas Regulas (EK) Nr. 288/2009 ⁽²⁾ 1. pantā, noteicošā diena attiecībā uz maiņas kursu ir 1. janvāris pirms tā laika perioda, kurš noteikts minētās regulas 4. panta 1. punktā.

33. pants

Cukurbiešu minimālā cena, papildu nodeva un ražošanas nodeva cukura nozarē

Attiecībā uz cukura ražošanas nodevu, cukurbiešu minimālo cenu un papildu nodevu, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1308/2013 attiecīgi 128., 135. un 142. pantā, maiņas kursa noteicošā diena ir tā tirdzniecības gada 1. oktobris, attiecībā uz kuru piemēro vai maksā cenas un summas.

34. pants

Strukturālās vai ar vidi saistītās summas un darbības programmu pieskaitāmās izmaksas

1. Attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 1305/2013 II pielikumā minētajām summām, kā arī summām, kuras saistītas ar pasākumiem, kas apstiprināti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1698/2005, un kuru izmaksa saņēmējiem ir garantēta lauku attīstības programmās, kas apstiprinātas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1305/2013, maiņas kursa noteicošā diena ir tā gada 1. janvāris, kurā ir pieņemts lēmums piešķirt atbalstu.

Tomēr tajos gadījumos, kad saskaņā ar Savienības noteikumiem pirmajā daļā minēto summu izmaksa ir sadalīta pa vairākiem gadiem, maiņas kursa noteicošā diena katrai ikgadējā maksājuma daļai ir tā gada 1. janvāris, par kuru izmaksāta attiecīgā daļa.

2. Attiecībā uz summām, kas minētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 IX pielikuma 2. punkta a) apakšpunktā un kas paredzētas to pieskaitāmo izmaksu segšanai, kuras ir tieši saistītas ar darbības fondiem vai programmām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 32. un 33. pantā, maiņas kursa noteicošā diena ir tā gada 1. janvāris, uz kuru šīs pieskaitāmās izmaksas attiecas.

35. pants

Summas, kas saistītas ar atļauju piešķirt valsts finansiālo palīdzību ražotāju organizācijām augļu un dārzeņu nozarē un šīs valsts finansiālās palīdzības daļēju kompensēšanu

1. Attiecībā uz pieprasījumu dot atļauju piešķirt valsts finansiālo palīdzību, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1308/2013 35. pantā, noteicošā diena ir tā termiņa beigas, kurā pieprasījums iesniedzams Komisijai, kā noteikts Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 92. panta 1. punktā.

2. Attiecībā uz Savienības kompensāciju, ko izmaksā par valsts finansiālo palīdzību saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 95. pantu, maiņas kursa noteicošā diena ir termiņš, kādā ražotāju organizācijām jāiesniedz atbalsta pieteikumi dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 69. panta 1. punktu.

⁽¹⁾ Komisijas 2009. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1272/2009, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopīgus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 īstenošanai attiecībā uz lauksaimniecības produktu iepirkšanu un pārdošanu valsts intervencē (OV L 349, 29.12.2009., 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2009. gada 7. aprīļa Regula (EK) Nr. 288/2009, ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus par Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanu attiecībā uz Kopienas atbalstu augļu un dārzeņu, pārstrādātu augļu un dārzeņu un banānu produktu piegādei bērniem mācību iestādēs saskaņā ar programmu “Augļi skolai” (OV L 94, 8.4.2009., 38. lpp.).

36. pants

Citas summas un cenas

Attiecībā uz cenām vai summām, kas nav minētas 28.–35. pantā, vai summām, kas saistītas ar šīm cenām un Savienības tiesību aktos ir izteiktas euro vai ir izteiktas euro saskaņā ar konkursa procedūru, maiņas kursa noteicošā diena ir diena, kad notiek viena no šādām tiesiskām darbībām:

- a) attiecībā uz iegādi – diena, kad ir saņemts derīgs piedāvājums;
- b) attiecībā uz pārdošanu – diena, kad ir saņemts derīgs piedāvājums;
- c) attiecībā uz produktu izņemšanu augļu un dārzeņu nozarē – tad, kad notiek izņemšana;
- d) attiecībā uz ražas nenovākšanas un priekšlaicīgas novākšanas darbībām augļu un dārzeņu nozarē – diena, kad notiek ražas nenovākšanas vai priekšlaicīgas novākšanas darbība;
- e) attiecībā uz transporta izmaksām, pārstrādes vai valsts rezervju veidošanas izmaksām un summām, kas konkursa kārtībā piešķirtas pētījumiem vai veicināšanas pasākumiem, – piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējā dienā;
- f) attiecībā uz cenu, summu vai tirgus piedāvājumu reģistrēšanu – dienā, attiecībā uz kuru šo cenu, summu vai piedāvājumu reģistrē;
- g) attiecībā uz sankcijām, kas saistītas ar lauksaimniecības nozares tiesību aktu neievērošanu, – dienā, kurā kompetentā iestāde ir konstatējusi faktus protokolā;
- h) attiecībā uz apgrozījumu vai summām, kas saistītas ar ražošanas apjomu, – atskaites perioda sākumā, kas noteikts lauksaimniecības nozares tiesību aktos.

37. pants

Avansa maksājumi

Avansa maksājumiem maiņas kursa noteicošā diena ir noteicošā diena, ko piemēro cenai vai summai, ar kuru avanss saistīts, ja tā ir pirms avansa izmaksāšanas brīža, vai citos gadījumos – diena, kad avanss ir noteikts euro, vai, ja tā nav, avansa izmaksāšanas diena. Maiņas kursa noteicošo dienu piemēro avansiem, neskarot pilnas attiecīgās summas vai cenas piemērošanu noteicošajai dienai, kas noteikta šai cenai vai summai.

38. pants

Nodrošinājums

Nodrošinājumam maiņas kursa noteicošā diena ir drošības naudas iemaksas diena.

Tomēr piemēro šādus izņēmumus:

- a) maiņas kursa noteicošā diena nodrošinājumam saistībā ar avansiem ir noteicošā diena, kas noteikta avansa summai, ja tā ir pirms drošības naudas iemaksas brīža;
- b) noteicošā diena nodrošinājumam saistībā ar piedāvājumu iesniegšanu – tā diena, kurā piedāvājumu iesniedz;
- c) noteicošā diena nodrošinājumam saistībā ar piedāvājumu izpildi – tā ir konkursa piedāvājumu iesniegšanas pēdējā diena.

39. pants

Darījumu rūpīga pārbaude

Euro izteiktās summas, kas norādītas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļā, vajadzības gadījumā konvertē attiecīgo valstu valūtās, piemērojot valūtas maiņas kursu, kas noteikts tā gada pirmajā darb dienā, kurā sākas rūpīgo pārbažu posms, un kas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā.

40. pants

Maiņas kursa noteikšana

Ja noteicošo dienu nosaka saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tiek piemērots pēdējais Eiropas Centrālās bankas (ECB) noteiktais maiņas kurss pirms pirmās tā mēneša dienas, kurā ir noteicošā diena.

Tomēr šādos gadījumos piemērojamais maiņas kurss ir:

- a) gadījumos, kuri minēti šīs regulas 28. panta 2. punktā un kuros maiņas kursa noteicošā diena ir muitas deklarācijas pieņemšanas diena, – maiņas kurss, kas minēts Regulas (EEK) Nr. 2913/92 18. panta 1. punktā;
- b) attiecībā uz intervences izdevumiem, kas radušies saistībā ar intervences krājumu glabāšanu, – maiņas kurss, kas izriet no Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 906/2014 ⁽¹⁾ 3. panta 2. punkta piemērošanas;
- c) attiecībā uz cukurbiešu minimālo cenu, kas minēta šīs regulas 33. pantā, – vidējais maiņas kurss, ko Eiropas Centrālā banka (ECB) noteikusi mēnesī pirms noteicošās dienas.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

41. pants

Pārejas noteikumi

1. Ja maksājumu aģentūra, kas akreditēta saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1290/2005, uzņem atbildību par izdevumiem, par kuriem tā iepriekš nebija atbildīga, tā ir akreditēta jauno pienākumu pildīšanai līdz 2015. gada 1. janvārim.
2. Uz pasākumiem, kas uzskaitīti Regulas (EK) Nr. 1106/2010 pielikumā, neattiecas rūpīgas pārbaudes sistēma, kas izveidota ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļu izdevumu rūpīgai pārbaudei pirms 2014. finanšu gada.
3. Ja īpašos tiesību aktos ir atsauce uz primārām, sekundārām vai pakārtotām prasībām, kā minēts Īstenošanas regulā (ES) Nr. 282/2012, tad piemēro šīs regulas 23. panta 2., 3. un 4. punktu.
4. Lauku attīstības programmām, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1698/2005 15. pantā:
 - a) piemēro Regulas (ES) Nr. 1306/2013 38. panta 1. punkta noteikumus budžeta saistībām, kas nav izmantotas līdz 31. decembrim otrajā gadā pēc budžeta saistību gada. Minētās regulas 38. pantā atsauces uz N+3 gadu ir uzskatāmas par atsaucēm uz N+2 gadu;

⁽¹⁾ Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētā regula (ES) Nr. 906/2014, kas papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz valsts intervences izdevumiem (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 1. lpp.).

- b) Komisijas veiktie starpposma maksājumi, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 36. panta 3. punkta b) apakšpunktā, nepārsniedz kopējo ELFLA ieguldījumu katrai prioritātei par attiecīgās programmas aptverto periodu;
- c) piemērojot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 37. un 38. pantu, izdevumu galīgais attiecināmības datums ir tas, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 1698/2005 71. panta 1. punktā.

5. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 54. panta 1. un 2. punkta piemērošanas nolūkā gadījumos, par kuriem Komisijai paziņots vai jāziņo saistībā ar 2013. un 2014. finanšu gadu, kā norādīts Regulas (EK) Nr. 885/2006 6. panta h) punktā, turpina ņemt vērā finanšu gadu, kad notikusi pirmā pārkāpuma konstatācija Regulas (EK) Nr. 1290/2005 35. panta nozīmē. Uz gadījumiem, kuros pirms 2014. gada 16. oktobra nav sākotnēja administratīva vai tiesas atzinuma par pārkāpumu, attiecas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 54. panta 1. un 2. punkta noteikumi.

Attiecībā uz ELFLA nolūkā noskaidrot grāmatojumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 51. pantu, piemēro minētās regulas 54. panta 2. punkta noteikumus, sākot ar grāmatojumu noskaidrošanu par 2014. finanšu gadu.

42. pants

Regulas (EK) Nr. 376/2008 grozīšana

Regulas (EK) Nr. 376/2008 34. panta 6. un 7. punktu svītro.

Tomēr tās noteikumus turpina piemērot attiecībā uz nodrošinājumiem, kas juridiski pareizi iesniegti saskaņā ar minēto regulu pirms šīs regulas stāšanās spēkā.

43. pants

Regulas (EK) Nr. 612/2009 grozīšana

Regulas (EK) Nr. 612/2009 47. panta 3. punktu svītro.

Tomēr tās noteikumus turpina piemērot attiecībā uz nodrošinājumiem, kas juridiski pareizi iesniegti saskaņā ar minēto regulu pirms šīs regulas stāšanās spēkā.

44. pants

Atcelšana

Regulas (EK) Nr. 883/2006, (EK) Nr. 884/2006, (EK) Nr. 885/2006, (EK) Nr. 1913/2006, (ES) Nr. 1106/2010 un Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2012 atceļ.

Tomēr ir spēkā šādi noteikumi:

- a) Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2012 turpina piemērot attiecībā uz nodrošinājumiem, kas juridiski pareizi iesniegti saskaņā ar minēto regulu pirms šīs regulas stāšanās spēkā;
- b) Regulas (EK) Nr. 883/2006 4. pantu turpina piemērot izdevumiem, kas izdarīti līdz 2014. gada 15. oktobrim;
- c) Regulas (EK) Nr. 885/2006 11. pantu un III nodaļu turpina piemērot līdz 2014. gada 31. decembrim.

45. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Regulas 41. panta 4. punktu piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 11. martā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

I PIELIKUMS

AKREDITĀCIJAS KRITĒRIJI

(1. pants)

1. IEKŠĒJĀ ORGANIZĀCIJA

A. Organizatoriskā struktūra

Maksājumu aģentūras organizatoriskai struktūrai jābūt tādai, lai ar tās palīdzību aģentūra varētu pildīt šādus galvenos uzdevumus saistībā ar ELGF un ELFLA izdevumiem:

- i) maksājumu apstiprināšana un kontrole, lai noteiktu saņēmējam maksājamo summu saskaņā ar Savienības noteikumiem, kurā jo īpaši ietilpst administratīvā kontrole un pārbaudes uz vietas;
- ii) apstiprināto summu vai – lauku attīstības gadījumā – Savienības līdzfinansējuma daļas izmaksāšana saņēmējiem (vai to pārstāvjiem);
- iii) visu maksājumu iegrāmatošana atsevišķos maksājumu aģentūras grāmatojumos attiecībā uz ELGF un ELFLA izdevumiem, izmantojot datorizētu sistēmu, kā arī periodisku izdevumu kopsavilkumu sagatavošana, tostarp ikmēneša (ELGF), ceturkšņa (ELFLA) un gada deklarāciju iesniegšana Komisijai. Maksājumu aģentūras grāmatojumos ieraksta arī fondu finansētos aktīvus, īpaši attiecībā uz intervences krājumiem, neieskaitītajiem avansa maksājumiem, nodrošinājumiem un debitoriem.

Maksājumu aģentūras organizatoriskā struktūra nodrošina skaidru pilnvaru un pienākumu sadali visos darbības līmeņos un triju pirmajā daļā minēto funkciju nodalīšanu, kuru uzdevumi noteikti organizācijas shēmā. Tajā ietilpst tehniskie dienesti un 4. punktā minētie iekšējās revīzijas dienesti.

B. Cilvēkresursu normas

Aģentūra nodrošina, ka:

- i) tiek piešķirti vajadzīgie cilvēkresursi darbību veikšanai un atbilstošu tehnisko prasmju nodrošināšanai, kā prasīts darbības dažādos līmeņos;
- ii) pienākumi tiek sadalīti tā, ka nevienai amatpersonai vienlaicīgi netiek piešķirta atbildība par vairāk kā vienu no minētajiem pienākumiem saistībā ar ELGF vai ELFLA ieskaitīto summu apstiprināšanu, izmaksāšanu vai iegrāmatošanu un neviena amatpersona nevien no tai uzdotajiem uzdevumiem neveic bez otras amatpersonas pārraudzības;
- iii) katras amatpersonas pienākumi tiek definēti darba uzdevumu aprakstā, nosakot arī attiecīgās amatpersonas pilnvaru ierobežojumus attiecībā uz finansēm;
- iv) personālam tiek nodrošināta atbilstīga apmācība visos darbības līmeņos (tostarp personāla informēšana par krāpšanas jautājumiem), un ir noteikta rotācijas politika personālam, kas ieņem sensitīvus amatus, vai arī tam piemēro pastiprinātu uzraudzību;
- v) tiek veikti attiecīgi pasākumi, lai novērstu interešu konfliktu, ja persona, kas ieņem atbildīgu amatu vai sensitīvu amatu saistībā ar prasību vai maksājuma pieprasījumu pārbaudi, apstiprināšanu, izmaksāšanu un iegrāmatošanu, veic arī citas funkcijas ārpus maksājumu aģentūras.

C. Deleģēšana

C.1. Ja maksājumu aģentūra deleģē jebkuru no saviem uzdevumiem citai struktūrai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. pantu, ir jāizpilda šādi nosacījumi:

- i) starp maksājumu aģentūru un šo struktūru jānoslēdz rakstiska vienošanās, kurā tiek uzskaitīti ne tikai deleģētie uzdevumi, bet arī tas, kāda informācija un kādi apliecinātie dokumenti ir jāiesniedz maksājumu aģentūrai, kā arī kādā termiņā tas ir jāizdara. Vienošanās jā sastāda tā, lai maksājumu aģentūra varētu ievērot akreditācijas kritērijus;
- ii) maksājumu aģentūra visos gadījumos turpina būt atbildīga par attiecīgo fondu efektīvu pārvaldību. Tā pilnībā atbild par attiecīgo finanšu darījumu likumību un pareizību (tostarp Savienības finanšu interešu aizsardzību), kā arī attiecīgo izdevumu deklarēšanu Komisijai un attiecīgo pārskatu sagatavošanu;
- iii) ir skaidri noteikti minētās struktūras uzdevumi un pienākumi, jo īpaši attiecībā uz Savienības noteikumu ievērošanas kontroli un pārbaudi;
- iv) maksājumu aģentūra nodrošina, lai citas struktūras rīcībā būtu efektīvas sistēmas tās uzdevumu pienācīgai izpildei;
- v) struktūra nepārprotami apliecina maksājumu aģentūrai, ka tā faktiski pilda savus uzdevumus, un apraksta izmantotos līdzekļus;
- vi) maksājumu aģentūra regulāri pārskata deleģēto uzdevumu izpildi, lai pārliecinātos, ka darbs tiek veikts pienācīgi un atbilst Savienības noteikumiem.

C.2. Nosacījumus, kas minēti C.1. punkta i), ii), iii) un v) apakšpunktā, piemēro pēc analogijas gadījumos, kad maksājumu aģentūras uzdevumi tiek veikti citas struktūras ikdienas darbā, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem.

2. KONTROLES PASĀKUMI

A. Pieprasījumu apstiprināšanas procedūras

Maksājumu aģentūra pieņem šādas procedūras:

- i) maksājumu aģentūra sīki izstrādā kārtību, kādā tiek saņemti, iegrāmatoti un apstrādāti pieprasījumi, tostarp visu izmantojamo dokumentu aprakstu;
- ii) katras par apstiprināšanu atbildīgas amatpersonas rīcībā ir sīks tās veicamo pārbaudžu punktu saraksts, un pieprasījuma apliecinātajos dokumentos tā apliecina, ka šīs pārbaudes tika veiktas. Minēto apliecinājumu var veikt elektroniski. Jāapliecina arī tas, ka pastāv noteikta sistēma, piemēram, ir izveidots konkrēts plāns, saskaņā ar kuru darbus pārtrauga augstākstāvoša amatpersona;
- iii) pieprasījumu maksājumam apstiprina tikai pēc tam, kad veiktas pietiekamas pārbaudes, lai nodrošinātu atbilstību Savienības noteikumiem.

Šajās pārbaudēs ietilpst arī pārbaudes, kas prasītas attiecīgajā regulā, ar ko reglamentē konkrēto pasākumu, saskaņā ar kuru tiek pieprasīts atbalsts, kā arī tās pārbaudes, kas veicamas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 58. pantu, lai novērstu un konstatētu krāpšanas un pārkāpumu gadījumus, īpaši saistībā ar radītajiem riskiem. Attiecībā uz ELFLA papildus ir vajadzīgas procedūras, lai pārbaudītu, vai ir ievēroti atbalsta piešķiršanas (tostarp līguma noslēgšanas) nosacījumi un visi piemērojamie Savienības un valsts noteikumi, tostarp lauku attīstības programmā paredzētie noteikumi;

- iv) maksājumu aģentūras vadība attiecīgajā līmenī tiek pastāvīgi un savlaicīgi informēta par veikto pārbaūžu rezultātiem, lai šo pārbaūžu pietiekamību var vienmēr ņemt vērā pirms pieprasījuma apmierināšanas;
- v) paveikto darbu sīki apraksta ziņojumā, ko pievieno katram pieprasījumam vai pieprasījumu partijai, vai, ja vajadzīgs, ziņojumā par vienu tirdzniecības gadu. Ziņojumam pievieno apliecinājumu par apstiprināto pieprasījumu atbilstību un paveiktā darba raksturu, jomu un apjomu. Turklāt attiecībā uz ELFLA ir vajadzīgs apliecinājums tam, ka ir ievēroti atbalsta piešķiršanas (tostarp līguma noslēgšanas) kritēriji un visi piemērojamie Savienības noteikumi, tostarp lauku attīstības programmā paredzētie noteikumi. Ja kādas fiziskās vai administratīvās pārbaudes nav pilnīgas, bet ir veiktas pieprasījumu paraugam, apkopo ziņas par izvēlētajiem pieprasījumiem, apraksta paraugu ņemšanas metodi, ziņo par visu pārbaūžu rezultātiem un pasākumiem, kas veikti, lai novērstu pretrunas un pārkāpumus, par kuriem ziņots. Apliecināso dokumentu skaitam jābūt pietiekamam, lai apliecinātu, ka ir veiktas visas nepieciešamās apstiprināto pieprasījumu atbilstības pārbaudes;
- vi) gadījumā, ja dokumentus (papīra vai elektroniskā formā), kas attiecas uz apstiprinātiem pieprasījumiem un veiktajām pārbaudēm, glabā citas struktūras, tad gan šīs struktūras, gan maksājumu aģentūra nosaka procedūras, lai nodrošinātu, ka tiek reģistrēta visu ar konkrētiem maksājumiem saistītu dokumentu uzglabāšanas vieta.

B. Maksāšanas procedūras

Maksājumu aģentūra pieņem procedūras, ar ko nodrošina, ka maksājumi tiek veikti vienīgi uz saņēmēju vai to pārstāvju bankas kontiem. Maksājumu veic maksājumu aģentūru apkalpojošā banka vai attiecīgos gadījumos valdības maksātāja iestāde piecu darbdienu laikā no dienas, kad maksājums atskaitīts no ELGF vai ELFLA budžeta. Tiek pieņemtas procedūras, ar ko nodrošina, ka visi maksājumi, par kuriem nav veikti pārskaitījumi, netiek fondiem deklarēti kā maksājumi, par kuriem jāsaņem atlīdzinājums. Ja šādi maksājumi ir tikuši fondiem jau deklarēti, tie no jauna jākreditē fonda kontā, izmantojot turpmāko mēneša/ceturkšņa deklarāciju vai vēlākais gada pārskatu. Skaidrā naudā maksājumus neveic. Kredītrīkotājs un/vai tā uzraudzītājs var sniegt apstiprinājumu elektroniski, ja elektroniskie sakari ir pietiekami droši un elektroniskajos reģistros ir ievadīti parakstītāja dati.

C. Grāmatvedības procedūras

Maksājumu aģentūra pieņem šādas procedūras:

- i) grāmatojumu procedūras nodrošina to, ka ikmēneša (ELGF), ceturkšņa (ELFLA) un gada deklarācijas ir pilnīgas, precīzas un iesniegtas noteiktajā termiņā un ka ikviena kļūda vai izlaidums tiek atklāts un izlabots, it īpaši ar regulāri veiktu pārbaūžu un saskaņošanas palīdzību;
- ii) intervences krājumu iegrāmatošana nodrošina daudzumu un saistīto izmaksu precīzu un savlaicīgu apstrādi un iegrāmatošanu pēc identificējamās partijas un pareizā reģistrā katrā posmā no piedāvājuma apstiprināšanas līdz produkta fiziskai nodošanai atbilstoši piemērojamajiem noteikumiem, kā arī nodrošina jebkurā vietā esošo krājumu daudzuma un veida noteikšanu jebkurā laikā.

D. Avansa maksājumu un nodrošinājumu procedūras

Tiek pieņemtas procedūras, kas nodrošina šādus elementus:

- i) avansa maksājumus iegrāmato atsevišķi grāmatvedības vai papildu reģistros;
- ii) garantijas iegūtas vienīgi no finanšu institūcijām (pēc vienkārša maksājumu aģentūras pieprasījuma), kuras atbilst šīs regulas IV nodaļas nosacījumiem un kuras ir apstiprinājušas attiecīgās iestādes, turklāt garantijas ir spēkā līdz dzēšanai vai pieprasīšanai, un tiek sniegtas;
- iii) avansa maksājumus ieskaita noteiktajos termiņos un nekavējoties precizē maksājumus, kuru izpilde ir nokavēta, kā arī nekavējoties pieprasa garantijas.

E. Parādu procedūra

Visus A līdz D punktā minētos kritērijus *mutatis mutandis* piemēro atskaitījumiem, konfiscētām garantijām, iemaksu atlīdzinājumiem, piešķirtajiem ieņēmumiem u. tml., kuri maksājumu aģentūrai jāieķasē ELGF un ELFLA uzdevumā.

Maksājumu aģentūra izveido sistēmu visu pienākošos summu atzīšanai un visu šādu parādu reģistrēšanai vienotajā parādnieku reģistrā pirms to iekasēšanas. Parādnieku reģistru pārbauda regulāri, un veic pasākumus nokavētu parādu piedzišanai.

F. Revīzijas liecības

Informācija attiecībā uz dokumentāriem pierādījumiem par pieprasījumu apstiprināšanu, iegrāmatošanu un maksāšanu, kā arī avansa maksājumu, nodrošinājumu un parādu apstrādi ir pieejama maksājumu aģentūrā, lai vienmēr nodrošinātu pietiekami detalizētas revīzijas liecības.

3. INFORMĀCIJA UN SAZIŅA**A. Saziņa**

Maksājumu aģentūra pieņem procedūras, ar ko nodrošina, ka tiek ņemtas vērā visas izmaiņas Savienības noteikumos un jo īpaši piemērojamās atbalsta likmes un ka laikus tiek atjaunināti norādījumi, datubāzes un pārbaudes protokoli.

B. Informācijas sistēmu drošība

- i) Neskarot turpmāk minēto ii) punktu, informācijas sistēmu drošības pamatā ir kritēriji, kas noteikti vienā no turpmāk minēto standartu redakcijām, ko piemēro attiecīgajam finanšu gadam:

— *International Standards Organisation 27002* (Starptautiskā Standartizācijas organizācija 27002): *Code of practice for Information Security controls (ISO)* (Informācijas drošības kontroles prakses kodekss (ISO)),

— *Bundesamt für Sicherheit in der Informationstechnik: IT-Grundschutzhandbuch/IT Baseline Protection Manual* (IT bāzlinijas aizsardzības rokasgrāmata) (BSI),

— *Information Systems Audit and Control Association* (Informācijas sistēmu revīzijas un kontroles asociācija): *Control objectives for Information and related Technology (COBIT)* (Informācijas un ar to saistīto tehnoloģiju kontroles mērķi (COBIT)).

- ii) No 2016. gada 16. oktobra informācijas sistēmu drošību sertificē atbilstīgi Starptautiskās Standartizācijas organizācijas standartam ISO 27001: Informācijas drošības pārvaldības sistēmas. Prasības.

Komisija var atļaut dalībvalstīm sertificēt informācijas sistēmu drošību atbilstīgi citiem atzītiem standartiem, ja vien šie standarti garantē vismaz tādu pašu drošības līmeni, kādu garantē standarts ISO 27001.

Attiecībā uz maksājumu aģentūrām, kuras atbildīgas par tādu ikgadējo izdevumu apjomu pārvaldību un kontroli, kas nepārsniedz 400 miljonus euro, dalībvalstis var pieņemt lēmumu par pirmajā daļā paredzēto noteikumu nepiemērošanu. Šis dalībvalstis turpina piemērot i) apakšpunktā paredzētos noteikumus. Tās informē Komisiju par savu lēmumu.

4. UZRAUDZĪBA**A. Pastāvīga uzraudzība, veicot iekšējās kontroles darbības**

Tiek nodrošinātas vismaz šādas iekšējās kontroles darbības:

- i) uzraudzīt tehniskos dienestus un struktūras, kurām deleģēta kontroles un citu uzdevumu veikšana, tādējādi nodrošinot regulu, pamatnostādņu un procedūru pienācīgu īstenošanu;

- ii) ierosināt sistēmu maiņu, lai uzlabotu kontroles sistēmas kopumā;
- iii) izskatīt maksājumu aģentūrai iesniegtos pieprasījumus un lūgumus, kā arī citu informāciju, kas rada aizdomas par pārkāpumiem;
- iv) veikt uzraudzību, lai novērstu un atklātu krāpšanas gadījumus un pārkāpumus, īpašu uzmanību pievēršot tādām maksājumu aģentūras kompetencē esošajām KLP izdevumu jomām, kurās pastāv būtisks krāpšanas gadījumu vai citu nopietnu pārkāpumu risks.

Pastāvīga uzraudzība ir neatņemama maksājumu aģentūras ikdienas darba un regulāri veikto pamatdarbību sastāvdaļa. Aģentūras ikdienas darbu un kontroles pasākumus pastāvīgi uzrauga visos līmeņos, lai nodrošinātu pietiekami detalizētas revīzijas liecības.

B. Atsevišķi novērtējumi, izmantojot iekšējās revīzijas dienestus

Šajā sakarā maksājumu aģentūra pieņem šādas procedūras:

- i) iekšējās revīzijas dienests ir no citām maksājumu aģentūras struktūrvienībām neatkarīgs dienests, kas par savu darbību atskaitās maksājumu aģentūras direktoram;
- ii) iekšējās revīzijas dienests pārbauda, vai aģentūras pieņemtās procedūras nodrošina Savienības noteikumu ievērošanas pārbaudi un pārskatu precizitāti, pilnīgumu un savlaicīgumu. Pārbaudes var aprobežoties ar izlases kārtībā noteiktiem pasākumiem un darījumu paraugiem ar nosacījumu, ka revīzijas plāns nodrošina to, ka tiek aptvertas visas būtiskās jomas, tostarp par apstiprināšanu atbildīgās struktūrvienības, laikposmā, kas nepārsniedz piecus gadus;
- iii) iekšējās revīzijas dienesta darbs tiek veikts saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem, ieprotokolēts darba dokumentos, apkopojot darba rezultātus aģentūras augstākajai vadībai adresētos ziņojumos un ieteikumos.

II PIELIKUMS

MAKSĀJUMU AĢENTŪRU PIENĀKUMI UN FIZISKO PĀRBAUŽU PROCEDŪRAS

(3. pants)

A. MAKSĀJUMU AĢENTŪRU PIENĀKUMI

I. Kontroles

1. Periodiskums un reprezentativitāte

Ikvienā uzglabāšanas vietā kontrolē vismaz reizi gadā saskaņā ar B sadaļas noteikumiem, jo īpaši, lai pārbaudītu:

- procedūras informācijas apkopošanai attiecībā uz valsts intervences krājumu glabāšanu,
- uzglabātāja uz vietas glabāto grāmatvedības datu atbilstību tiem datiem, kas nosūtīti maksājumu aģentūrai,
- to daudzumu fizisko klātbūtni krājumos, kas minēti uzglabātāja grāmatvedībā un kas ir izmantoti par pamatu, izveidojot uzglabātāja iesniegto pēdējā mēneša ziņojumu; šos daudzumus novērtē vizuāli vai arī – šaubu vai apstrīdēšanas gadījumā – veicot svēršanu vai mērīšanu,
- glabāto produktu labu, pienācīgu un tirdzniecībai piemērotu kvalitāti.

Fizisko klātbūtni nosaka, veicot pietiekami reprezentatīvu fizisku pārbaudi, kas attiecas vismaz uz B sadaļā minētajiem procentuālajiem daudzumiem, kuri ļauj izdarīt secinājumus attiecībā uz visu krājumu uzskaitē ierakstīto daudzumu faktiskā atrašanās krājumos.

Kvalitāti pārbauda, veicot vizuālu, smaržas un/vai organoleptisko pārbaudi, šaubu gadījumā veic padziļinātas analīzes.

2. Papildu pārbaudes

Ja fiziskās pārbaudes laikā tiek konstatētas novirzes, pārbauda vēl tādu pašu procentu intervences krājumos glabāto daudzumu, izmantojot to pašu metodi. Vajadzības gadījumā pārbaudi veic, sverot visus glabāšanā esošos produktus no tās partijas vai tās noliktavas, kurai veic kontroli.

II. Inspekcijas ziņojumi

1. Maksājumu aģentūras iekšējās kontroles iestāde vai iestāde, kuru tā ir pilnvarojusi, sagatavo ziņojumu par katru veikto kontroli vai fizisko pārbaudi.
2. Ziņojumā iekļauj vismaz šādu informāciju:
 - a) uzglabātāja nosaukums, apmeklētās noliktavas adrese un pārbaudīto partiju apraksts;
 - b) kontroles sākuma un beigu datums un laiks;
 - c) kontroles veikšanas vieta, kā arī uzglabāšanas apstākļu, iesaiņojuma un pieejamības apraksts;

- d) kontrolētāju identitāte, profesionālā kvalifikācija un pilnvaras;
- e) veiktās kontroles darbības un izmantotās tīlpuma noteikšanas procedūras, piemēram, mērīšanas metodes, veiktie aprēķini un iegūtie starpposma un beigu rezultāti, kā arī izdarītie secinājumi;
- f) attiecībā uz katru noliktavā glabāto partiju vai šķiru – daudzums maksājumu aģentūras uzskaitvedībā, daudzums noliktavas uzskaitvedībā un nesakritības, kas konstatētas starp abām uzskaitvedībām;
- g) attiecībā uz katru glabājamo fiziski pārbaudīto partiju vai šķiru – f) apakšpunktā minētā informācija, kā arī uz vietas pārbaudītais daudzums un nesakritības, partijas vai īpašības numurs, paliktņi, kastes, tvertnes, cisternas vai citas attiecīgās glabāšanas vietas un svars (ja vajadzīgs, gan neto, gan bruto) vai daudzums;
- h) uzglabātāja sniegtie paziņojumi atšķirību vai nesakritību gadījumā;
- i) vieta, datums un ziņojuma sagatavotāja, kā arī uzglabātāja vai viņa pārstāvja paraksts;
- j) plašāka pārbaude, kas veikta noviržu gadījumā, norādot minētās pārbaudes aptverto glabāto produktu procentuālo daudzumu, atklātās nesakritības un sniegtos paskaidrojumus.

3. Ziņojumu tūlīt nosūta par maksājumu aģentūras uzskaiti atbildīgā dienesta vadītājam.

Maksājumu aģentūras grāmatvedībā uzreiz pēc ziņojuma saņemšanas veic labojumus atkarībā no konstatētajām atšķirībām un nesakritībām.

4. Ziņojumus glabā maksājumu aģentūras galvenajā birojā, un tie ir pieejami Komisijas darbiniekiem vai tās pilnvarotām personām.

5. Maksājumu aģentūra sagatavo apkopojošu dokumentu, kurā norāda:

- veiktās kontroles, atsevišķi norādot fiziskās pārbaudes (inventarizācija),
- pārbaudītos daudzumus,
- konstatētās novirzes salīdzinājumā ar mēneša un gada ziņojumiem un šo noviržu iemeslus.

Pārbaudītos daudzumus un konstatētās novirzes attiecībā uz katru attiecīgo produktu norāda masā vai apjomā un procentos no kopējiem glabātajiem daudzumiem.

Šajā apkopojošajā dokumentā atsevišķi norāda kontroles, kas veiktas, lai pārbaudītu glabāto produktu kvalitāti. Šo dokumentu Komisijai iesniedz vienlaicīgi ar gada pārskatiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 3. punkta a) apakšpunktā.

B. FIZISKĀS PĀRBAUDES PROCEDŪRA ATKARĪBĀ NO KOPĒJĀS LAUKSAIMNIECĪBAS POLITIKAS NOZARES, VEICOT A SADAĻĀ PAREDZĒTĀS KONTROLES

I. **Sviests**

1. Izvēlas pārbaudāmās partijas, kas atbilst vismaz 5 % no kopējā intervences krājumos glabātā daudzuma. Izvēlēto pārbaudāmo partiju sagatavo pirms noliktavas apmeklējuma, pamatojoties uz maksājumu aģentūras grāmatvedības datiem, bet uzglabātājus par to neinformē.
2. Izvēlēto partiju atrašanos noliktavā un šo partiju sastāvu uz vietas pārbauda šādi:
 - identificē partiju un kastu kontroles numurus, pamatojoties uz pirkumu vai ievēšanu apliecinājošiem dokumentiem,
 - sver paletes (viena no desmit) un kastes (viena kaste no paletes),
 - vizuāli pārbauda vienas kastes saturu (viena palete no piecām),
 - pārbauda iepakojuma stāvokli.
3. Fiziski pārbaudīto partiju un konstatēto trūkumu aprakstu iekļauj kontroles ziņojumā.

II. **Vājpiena pulveris**

1. Izvēlas pārbaudāmās partijas, kas atbilst vismaz 5 % no intervences krājumos glabātā daudzuma. Izvēlēto pārbaudāmo partiju sagatavo pirms noliktavas apmeklējuma, pamatojoties uz maksājumu aģentūras grāmatvedības datiem, bet uzglabātājus par to neinformē.
2. Izvēlēto partiju atrašanos noliktavā un šo partiju sastāvu uz vietas pārbauda šādi:
 - identificē partiju un maisu kontroles numurus, pamatojoties uz pirkumu vai ievēšanu apliecinājošiem dokumentiem,
 - sver paletes (viena no desmit) un maisus (viens no desmit),
 - vizuāli pārbauda viena maisa saturu (viena palete no piecām),
 - pārbauda iepakojuma stāvokli.
3. Fiziski pārbaudīto partiju un konstatēto trūkumu aprakstu iekļauj kontroles ziņojumā.

III. **Labība un rīsi**

1. *Fiziskās pārbaudes procedūra*

- a) Izvēlas pārbaudāmos apcirkņus vai noliktavas telpas, kas atbilst vismaz 5 % no intervences krājumos glabātā labības vai rīsu kopējā daudzuma.

Atlasi sagatavo, pamatojoties uz datiem, kas ir pieejami maksājumu aģentūras krājumu uzskaitē, bet uzglabātājus par to neinformē.

b) Fiziskā pārbaude:

- pārbauda labības vai rīsu esību izvēlētajos apcirkņos vai noliktavas telpās,
- identificē labību vai rīsus,
- kontrolē glabāšanas apstākļus un pārbauda glabāto produktu kvalitāti saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Regulā (ES) Nr. 1272/2009 ⁽¹⁾,
- salīdzina glabāšanas vietu un labības vai rīsu identifikāciju ar datiem noliktavas krājumu uzskaitē,
- novērtē uzglabājamās daudzumus, izmantojot metodi, kuru iepriekš apstiprinājusi maksājumu aģentūra un kuras apraksts atrodas aģentūras galvenajā birojā.

c) Noliktavas plānam un katras tvertnes vai noliktavas telpas izmēriem jābūt pieejamiem katrā glabāšanas vietā.

Katrā noliktavā labība vai rīsi jāuzglabā tā, lai varētu pārbaudīt to tilpumu.

2. *Procedūra, kas jāievēro, ja atklāj neatbilstību*

Pārbaudot daudzumu, ir pieļaujama zināma pieļaušana.

Šīs regulas III pielikuma II iedaļas noteikumus piemēro, ja uzglabāto produktu svars, kas ir konstatēts fiziskās pārbaudes laikā, atšķiras no iegrāmatotā svara par 5 % vai vairāk attiecībā uz labību un rīsiem, ja tos uzglabā tvertnēs vai uz grīdas.

Ja labību vai rīsus uzglabā noliktavā, var ņemt vērā tos daudzumus, kas ir nosvērti pie ieviešanas krājumos, nevis tos, kurus iegūst, novērtējot tilpumu, ja šī pēdējā metode nenodrošina adekvātu precizitātes līmeni un ja starpība starp abiem skaitļiem nav pārmērīga.

Maksājumu aģentūra izmanto šo iespēju, ja to attaisno apstākļi, ko izvērtē katram gadījumam atsevišķi, un uz savu atbildību. Tā par šīs iespējas izmantošanu paziņo savā kontroles ziņojumā, pamatojoties uz turpmāk sniegto informatīvo paraugu.

⁽¹⁾ Komisijas 2009. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1272/2009, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopīgus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 īstenošanai attiecībā uz lauksaimniecības produktu iepirkšanu un pārdošanu valsts intervencē (OV L 349, 29.12.2009., 1. lpp.).

(Informatīvs paraugs)

LABĪBA – KRĀJUMU KONTROLE

Produkts:	Uzglabātājs: Noliktava, siloss: Apcirkņa numurs:	Datums:
Partija	Daudzums saskaņā ar krājuma uzskaites datiem	

A. Krājumi silosā

Kameras numurs	Tilpums saskaņā ar specifikāciju m ³ (A)	Brīvais konstatētais apjoms m ³ (B)	Uzglabātās labības apjoms m ³ (A–B)	Konstatētais īpatnējais svars kg/hl = 100	Labības vai rīsu svars

Kopā (A):

B. Uz grīdas glabātie krājumi

	Noliktavas telpa Nr.	Noliktavas telpa Nr.	Noliktavas telpa Nr.
Attiecīgā platība	 m ² }	 m ² }	 m ² }
	 m ³ }	 m ³ }	 m ³ }
Augstums	 m }	 m }	 m }
Korekcijas	 m ³	 m ³	 m ³
Apjoms	 m ³	 m ³	 m ³
Īpatnējais svars ...	 kg/hl	 kg/hl	 kg/hl
Kopējais svars	 tonnas	 tonnas	 tonnas

Kopā (B):

Kopējais svars noliktavā:

Starpība salīdzinājumā ar iegrāmatoto svaru:

%:

..... [datums]

..... (Zīmogs un paraksts)

Maksājumu aģentūras inspektors:

IV. Liellopu un teļa gaļa

1. Izvēlas pārbaudāmās partijas, kas atbilst vismaz 5 % no kopējā intervences krājumos glabātā daudzuma. Izvēlēto pārbaudāmo partiju sagatavo pirms noliktavas apmeklējuma, pamatojoties uz maksājumu aģentūras grāmatvedības datiem, bet uzglabātājus par to neinformē.
2. Attiecībā uz atkaulotu gaļu izvēlēto partiju atrašanos noliktavā un šo partiju sastāvu uz vietas pārbauda šādi:
 - identificē partijas un paletes un pārbauda kastu skaitu,
 - pārbauda svaru 10 % palešu un konteineru,
 - pārbauda svaru 10 % kastu no katras nosvērtās paletes,
 - vizuāli pārbauda šo kastu saturu, kā arī iepakojuma stāvokli kastē.Paletes izvēlas, ņemot vērā glabāto izcirtņu dažādos veidus.
3. Fiziski pārbaudīto partiju un konstatēto trūkumu aprakstu iekļauj kontroles ziņojumā.

III PIELIKUMS

TIE VISPĀRĪGIE PIENĀKUMI UN PRINCIPI ATTIECĪBĀ UZ UZGLABĀTĀJU KOMPETENCI, KAS JĀIEKĻAUJ UZGLABĀŠANAS LĪGUMĀ, KO SLĒDZ MAKSĀJUMU AĢENTŪRA UN UZGLABĀTĀJS

(3. pants)

Uzglabātājs ir atbildīgs par to, ka produkti, uz kuriem attiecas Savienības intervences pasākumi, tiek uzglabāti pareizi. Tas uzņemas finansiālās sekas, kas rodas produktu nepareizas uzglabāšanas rezultātā.

I. PRODUKTU KVALITĀTE

Ja intervences krājumos glabātie produkti bojājas sakarā ar sliktiem vai nepiemērotiem glabāšanas apstākļiem, zaudējumus uzņemas uzglabātājs, un intervences krājumu uzskaitē tos iegrāmato kā zudumus, kas radušies saistībā ar produkta kvalitātes bojāšanos glabāšanas apstākļu dēļ.

II. IZTRŪKSTOŠIE DAUDZUMI

1. Uzglabātājs ir atbildīgs par visām atšķirībām, kas konstatētas starp krājumos esošajiem daudzumiem un norādēm, kas iekļautas maksājumu aģentūrai iesniegtajos krājumu pārskatos.
2. Ja iztrūkstošie daudzumi pārsniedz piemērojamos pielaides ierobežojumus, kas noteikti 4. pantā, II pielikuma B sadaļas III iedaļas 2. punktā un IV pielikumā vai lauksaimniecības nozaru tiesību aktos, uzglabātājam tie jāsedz pilnībā kā nenosakāma iemesla iztrūkums. Ja uzglabātājs apstrīd iztrūkstošos daudzumus, viņš var pieprasīt produkta svēršanu vai mērīšanu, sedzot ar šīm darbībām saistītos izdevumus, ja vien netiek konstatēts, ka par iztrūkstošiem paziņotie daudzumi faktiski atrodas krājumos un iztrūkums nepārsniedz piemērojamo pielaides ierobežojumu; šajā gadījumā svēršanas un mērīšanas izmaksas uzņemas maksājumu aģentūra.

Pielaides ierobežojumus, kas noteikti II pielikuma B sadaļas III iedaļas 2. punktā, piemēro, neskarot citus ierobežojumus, kas minēti pirmajā daļā.

III. APLIECINOŠIE DOKUMENTI UN MĒNEŠA UN GADA DEKLARĀCIJAS**1. Apliecinošie dokumenti un mēneša deklarācija**

- a) Dokumentiem saistībā ar produktu ievēšanu, glabāšanu un izvešanu, kas tiek izmantoti, sagatavojot gada pārskatu, ir jāatrodas pie uzglabātāja, un tajos ir jāietver vismaz šādi dati:

— glabāšanas vieta (vajadzības gadījumā norādot apcirkni vai tvertni),

— no iepriekšējā mēneša pārnestsais daudzums,

— partiju ievēšana un izvešana,

— krājumi perioda beigās.

Šiem dokumentiem jānodrošina iespēja jebkurā brīdī precīzi noteikt daudzumus, kas atrodas krājumos, jo īpaši ņemot vērā veiktos pirkumus un pārdevumus, kuru ievēšana vai izvešana no attiecīgajiem krājumiem vēl nav notikusi.

- b) Uzglabātājs maksājumu aģentūrai vismaz reizi mēnesī nosūta dokumentus saistībā ar produktu ievēšanu, glabāšanu un izvešanu; šie dokumenti apstiprina krājumu mēneša pārskata kopsavilkumu. Dokumentiem jābūt maksājumu aģentūras rīcībā pirms 10. datuma nākamajā mēnesī pēc mēneša, uz kuru dokumenti attiecas.
- c) Krājuma mēneša pārskata kopsavilkuma paraugs (orientējošs paraugs) sniegts šeit turpmāk. Maksājumu aģentūras elektroniskā veidā nosūta to uzglabātājiem.

Mēneša krājumu deklarācija

Produkti:		Uzglabātājs: Noliktava: Nr. Adrese:		Mēnesis:	
Partija	Apraksts	Daudzums (kg, tonnas, hl, kastes, gabali utt.)		Datums	Piezīmes
		Ievests	Izvests		
	Pārnestais daudzums				
	Pārnesamais daudzums				

(Zīmogs un paraksts)

Vieta un datums:

Uzvārds:

2. Ikgadējā deklarācija

- Uzglabātājs sagatavo krājumu ikgadēju deklarāciju, pamatojoties uz 1. punktā minētajiem ikmēneša ziņojumiem. Šo deklarāciju iesniedz maksājumu aģentūrai ne vēlāk kā 15. oktobrī, kas seko grāmatvedības gada slēgšanai.
- Ikgadējā krājumu deklarācijā ietver kopsavilkumu attiecībā uz glabātajiem daudzumiem, kurā detalizēti uzskaitīti produkti un glabāšanas vietas, norādot katra produkta daudzumus krājumos, partiju numurus (izņemot labību), gadu, kurā produkti ievesti krājumos, un paskaidrojumus attiecībā uz konstatētajām novirzēm.
- Krājuma ikgadējās deklarācijas kopsavilkuma paraugs (orientējošs paraugs) sniegts šeit turpmāk.

Maksājumu aģentūras to nosūta uzglabātājiem elektroniskā veidā.

Gada krājumu deklarācija

Produkti:		Uzglabātājs: Noliktava: Nr. Adrese:	Gads:
Partija	Apraksts	Uzglabātais daudzums un/vai svars	Piezīmes

(Zīmogs un paraksts)

Vieta un datums:

Uzvārds:

IV. DATORIZĒTA KRĀJUMU UZSKAITE UN INFORMĀCIJAS PIEEJAMĪBA

Intervences krājumu uzglabāšanas līgumā, kas noslēgts starp maksājumu aģentūru un uzglabātāju, paredzēti noteikumi, kas ļauj garantēt Savienības noteikumu ievērošanu.

Līgumos noteikts, ka:

- intervences krājumu uzskaitē ir informatizēta,
- pastāvīgā inventāra saraksts ir tieši un tūlītēji pieejams,
- visi uzglabātāja rīcībā esošie ar produktu ievēšanu, glabāšanu un izvešanu no krājumiem saistītie dokumenti, kā arī grāmatvedības dokumenti un ziņojumi, kas sagatavoti, piemērojot šo regulu, ir pieejami jebkurā brīdī,
- dokumentiem pastāvīgi var piekļūt maksājumu aģentūru un Komisijas darbinieki, kā arī to pienācīgi pilnvarotas personas.

V. MAKSĀJUMU AĢENTŪRAI IESNIEGTO DOKUMENTU FORMA UN SATURS

III iedaļas 1. un 2. punktā minēto dokumentu forma un saturs ir noteikti saskaņā ar nosacījumiem un noteikumiem Regulas (ES) Nr. 1306/2013 104. pantā.

VI. DOKUMENTU GLABĀŠANA

Grāmatojumu noskaidrošanas procedūrām uzglabātājs glabā apstiprinošos dokumentus attiecībā uz visām ar intervences krājumu glabāšanu saistītām darbībām tik ilgi, kā tas prasīts saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1306/2013 104. pantu, neskarot piemērojamās valsts tiesību aktus.

IV PIELIKUMS

PIELAIDES IEROBEŽOJUMI

(4. pants)

1. Katram lauksaimniecības produktam, uz kuru attiecas intervences krājumu glabāšanas pasākumi, ir noteikti šādi pielaižu ierobežojumi saistībā ar zudumiem, kas radušies, veicot noteikumiem atbilstošas parastas glabāšanas darbības:

- labība: 0,2 %,
- nelobīti rīsi, kukurūza: 0,4 %,
- vājpiena pulveris: 0,0 %,
- sviests: 0,0 %,
- liellopu gaļa un teļa gaļa: 0,6 %.

2. Pieļaujamie zudumi, atkaulojot liellopu gaļu, ir 32 %. Šos procentus piemēro visam grāmatvedības gada laikā atkaulotās liellopu gaļas daudzumam.

3. Pielaižu ierobežojumus, kas minēti 1. punktā, nosaka procentos no to produktu faktiskā svara bez iesaiņojuma, kuri ievesti krājumos un kuri pārņemti attiecīgā grāmatvedības gada laikā, pieskaitot tiem glabāšanā atrodošos daudzumus minētā gada sākumā.

Šos pielaižu ierobežojumus piemēro, veicot krājumu fizisko pārbaudi. Tos attiecībā uz katru produktu aprēķina salīdzinājumā ar kopējiem maksājumu aģentūras glabātajiem daudzumiem.

Ievedot vai izvedot produktu no krājumiem, faktisko svaru aprēķina, no konstatētā svara atskaitot nemainīgo iepakojuma svaru, kas noteikts pirkuma nosacījumos, vai – ja šādi nosacījumi nav noteikti – maksājumu aģentūras izmantoto iepakojumu vidējo svaru.

4. Pielaižu neattiecas uz iepakojumu skaita vai iegrāmatoto vienību skaita zudumiem.
5. Iztrūkstošos daudzumus, kas rodas zādzību dēļ, vai citus identificējamus zudumus neiekļauj 1. un 2. punktā minēto pielaižu ierobežojumu aprēķināšanā.

V PIELIKUMS

Regulas 10. pantā minēto pasākumu saraksts

1. Regulas (EK) Nr. 73/2009 I pielikumā uzskaitītās shēmas un no – 2016. gada – Regulas (ES) Nr. 1307/2013 I pielikumā uzskaitītās shēmas.
2. Lauku attīstības pasākumi saskaņā ar Komisijas Regulas (ES) Nr. 65/2011 ⁽¹⁾ II daļas I un II sadaļu un lauku attīstības pasākumi, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1305/2013 III sadaļas I nodaļā.

⁽¹⁾ Komisijas 2011. gada 27. janvāra Regula (EK) Nr. 65/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 attiecībā uz pārbaudes kārtību, kā arī savstarpējo atbilstību saistībā ar lauku attīstības atbalsta pasākumiem (OV L 25, 28.1.2011., 8. lpp.).

VI PIELIKUMS

Regulas 14. pantā minēto pasākumu saraksts

1. Vīna dārzu pārstrukturēšana un pārveidošana saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 46. pantu.
 2. Priekšlaicīga ražas novākšana saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 47. pantu.
-